

Đặc Điểm Về Xà Quý Phi

Contents

Đặc Điểm Về Xà Quý Phi	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	4
3. Chương 3	7
4. Chương 4	10
5. Chương 5	13
6. Chương 6	15
7. Chương 7	18
8. Chương 8	21
9. Chương 9	24
10. Chương 10: Phần Kết	26

Đặc Điểm Về Xà Quý Phi

Giới thiệu

Editor: LeeBeta: SunnyCâu chuyện này là phiên ngoại 3 của bộ truyện Người hầu của Vương Gia, nhằm thỏa mãn cho c

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/dac-dien-ve-xa-quy-phi>

1. Chương 1

Một con mèo hoa có màu lông trắng đen thanh nhã tản bộ nhẹ giọng hỏi một con mèo bụi bẩn mập mạp: “Bàng Phúc, hoàng thượng không phải nói đến Vương Phủ ở lại mấy ngày sao? Sao ai gia không nhìn thấy hoàng thượng ở đây?”

Con mèo mập lông khắp cả người đều run lên, vẻ mặt như đưa đám trả lời: “Thái hậu, nô tài cũng không biết được hoàng thượng đi đâu.” Ô ô meow... Hoàng thượng, người hại chết mèo ta a! Mang theo Xà quý phi lên lút mà hạ phạm để lại tình huống hỗn loạn này cho ta, ta là con mèo số khổ a!

“Cái gì? Người cũng không biết hoàng thượng đi đâu!” Miêu Thái hậu trợn tròn con mắt, lập tức liền nhìn ra Bàng Phúc kỳ thực biết hoàng thượng đi đâu, bèn nói: “Phái mèo đi tìm cho ai gia!”
[s://ngocthuynblog.wordpress.com](http://ngocthuynblog.wordpress.com)

Bàng Phúc tổng quản ở trong lòng lệ rơi đầy mặt, chúng nó chỉ là tiên miêu phổ thông nha, căn bản không có tư cách hạ phạm.

Hoàng thượng, người nhanh lên một chút mang Xà quý phi trở về đi! Đại miêu quốc cần ngài a!

Trên bầu trời xanh thẳm có những đám mây trắng theo làn gió chậm rãi trôi đi. Đột nhiên có một đám mây trắng hình dạng kì lạ như một con mèo xuất hiện so với những đám mây khác tốc độ bay nhanh hơn. [s://ngocthuynblog.wordpress.com](http://ngocthuynblog.wordpress.com)

Một con mèo lớn lông trắng mắt vàng đón gió lạnh gào thét, râu mép lơ tai bị gió thổi đến mức méo mó, nó uy phong lẫm lẫm ngồi xổm ở trên đám mây kia. Phía sau con mèo là một hắc xà cuộn lại toàn thân đen thui, con hắc xà có đôi mắt màu lục bích đang “Tê tê” phun ra lưỡi rắn.

“Hoàng thượng, phía trước chính là A thị do Vương gia cử người quản tài vận.” Hắc Xà ngữ khí không hề trù trác nói.

Miêu Hoàng thượng hơi cúi đầu chăm chú nhìn xuống A thị, toàn bộ A thị đều bốc lên kim quang óng ánh tài vận, xem ra cho Tiểu Cửu làm chiêu tài tiên miêu quả không sai, sau này khi Tiểu Cửu hết nhiệm kỳ có thể thu được không ít công đức.

Trong mắt Miêu Hoàng thượng lộ ra thoả mãn, không thể chờ đợi được nữa muốn nhìn thấy đệ đệ đã lâu không gặp, không biết đệ đệ ở thế gian trải qua cuộc sống có tốt hay không.

Miêu Hoàng thượng vui vẻ ngoắc đuôi, cái đuôi mèo trắng như tuyết ngoe nguẩy ôm lấy thân thể của hắc xà, y nghiêng đầu qua chỗ khác, gương mặt mèo cười híp mắt nói: “Ái phi hiem có dịp đến thế giới một chuyến, muốn gì cứ việc cùng trẫm nói, trẫm thưởng cho khanh.”

Xà quý phi có đôi mắt lạnh như băng chưa từng xuất hiện vẻ vui mừng, chỉ cuối đầu phun ra lưỡi rắn lạnh nhạt nói: “Tạ hoàng thượng ban thưởng.”

Thấy quý phi của mình trước sau như một gương mặt xà luôn co quắp nhìn xuống đất, Miêu hoàng thượng đem đuôi quần Xà quý phi chặt hơn, nghe nói thế gian có thật nhiều đạo cụ trợ hứng, chờ gặp được Tiểu Cửu, nhất định phải nhờ Tiểu Cửu hỗ trợ tìm giúp.

Miêu hoàng thượng kéo Xà quý phi đến bên người, nâng mặt lên dùng chính lông cằm của mình qua lại ma sát đầu Xà quý phi. Xà quý phi hết cách, không thể làm gì khác hơn là cúi đầu, để Miêu hoàng thượng đem cằm ma sát toàn bộ phần đầu của mình.

Làm người bên cạnh hoàng thượng nó có nghĩa vụ để hoàng thượng đem mùi của y lưu lại khắp cả toàn thân của nó.

Miêu Hoàng thượng tâm tình sung sướng đem mùi đặc trưng của mình lưu khắp thân thể Xà quý phi thì phát hiện thân thể Xà quý phi đột nhiên trở nên cứng nhắc.

“Meoww? Làm sao?” Miêu hoàng thượng kỳ quái hỏi.

Chóp đuôi của Xà quý phi dựng đứng lên, con mắt màu lục bích thẳng tắp nhìn về hướng A thị, Miêu hoàng thượng quay đầu nhìn theo ánh mắt của nó. [s://ngocthuynblog.wordpress.com](http://ngocthuynblog.wordpress.com)

Miêu Hoàng thượng nhắm mắt rồi lại mở mắt ra, ánh mắt xuyên qua khoảng cách xa xôi, xuyên qua lít nha lít nhít những đám người, cuối cùng khóa chặt ở trên người một con lang khuyển.

Lang khuyển hình thể to lớn, nhảy lên mũi một chiếc xe con quang minh chính đại đi nhờ xe. Lang khuyển xem ra hình thể so với lang khuyển phổ thông lớn hơn nhiều nhưng trên người ẩn giấu tiên khí lửa gát không được mèo có tu vi cao thâm như Miêu hoàng thượng.

Đây không phải là khuyển yêu thông thường, thế gian người người đều biết chiêu tài tiên miêu nhưng xưa nay không biết trần trạch khuyển thần toán luôn yên lặng vô danh, nhưng mà ở tiên giới hết thấy thần tiên đều biết trần trạch khuyển thần toán không đoạt công, không cầu lợi, mỗi trần trạch khuyển thần toán đều là một con cầu tốt.

Miêu hoàng thượng không để ý lắm bĩu môi, miêu cầu trời sinh không hợp, miêu nhìn thấy cầu khó chịu đó là thiên tính, trẫm cũng có thiên tính như vậy, cho dù trẫm là miêu tiên, trẫm cũng không khống chế thiên tính khó chịu khi nhìn thấy cầu.

Người cho rằng người sử dụng ẩn thân pháp trẫm không nhìn thấy người sao?

Muốn đánh sao? Xà quý phi nhìn về phía Miêu Hoàng thượng, dùng ánh mắt hỏi Miêu Hoàng thượng.

Chưa từng có dịp đối với trần trạch khuyến thần toán động tới móng vuốt (tay) Miêu Hoàng thượng nóng lòng muốn thử, móng vuốt sắc bén không nhịn được từ bên trong đậm thịt lột duỗi ra, những cái móng vuốt sáng như tuyết còn hơi co lại ánh lên soi rọi vào ánh mắt mèo của Miêu Hoàng thượng có vẻ tà ác vạn phần âm lãnh.

Đáng thương cho tên cầu này, trẫm không muốn động tới người, nhưng nhìn thấy cầu, móng vuốt của trẫm không thể không chế, meow.. meow... Có chút quá cao hứng.

Miêu Hoàng thượng vừa định nhảy xuống khỏi đám mây lao thẳng tới trần trạch khuyến thần toán kia thì chớp đuôi của Xà quý phi phát ra tiếng vang “Bùm bùm” giống như tiếng sấm giữa bầu trời. Chớp đuôi Xà quý phi bắn ra một đạo phích lịch chém thẳng về mũi xe nơi trần trạch khuyến thần toán đang ngồi.

Miêu hoàng thượng lấy móng vuốt đè lại đuôi của Xà quý phi không cho Xà quý phi ra tay trước với trần trạch khuyến thần toán, y nghiêm túc đối với Xà quý phi nói: “Ái phi. Để cho trẫm đến!”
s://ngocthuyblog.wordpress.com

Uông Nghia Thăng tinh thần phần chấn nhìn thẳng phía trước, dự định đợi tới trạm xe buýt sẽ nhảy xuống xe, sau đó thừa dịp ngồi xe buýt về nhà.

Lỗ tai cầu của Uông Nghia Thăng khẽ run, đầu tiên là nghe được một tiếng sấm sét không giống như bình thường, không kịp ngẩng đầu lên hắn nhận ra được cảm giác nguy hiểm mãnh liệt, lập tức thân thể hắn nghiêng qua một bên lăn xuống xe con, một đạo chớp giạt đánh xuống sát qua mũi xe con đánh thẳng xuống mặt đất bằng ximăng, mặt đường bằng ximăng sau tiếng nổ bị đánh thủng thành một cái lỗ thủng to.

Xe con bị dư uy của chớp giạt bắn trúng, mặc kệ tài xế thao tác như thế nào bánh xe vẫn ma sát với mặt đường phát ra âm thanh chói tai.

Dù là ai cũng không nghĩ ra sau khi có tiếng sét sẽ xuất hiện một tia chớp, suýt chút nữa đánh trúng một chiếc xe con.

Lối đi bộ trong chốc lát xuất hiện hỗn loạn, người người né tránh chỗ bị chớp giạt xuất hiện một lỗ thủng lớn.

Uông Nghia Thăng cảnh giác dựng đứng hai cái lỗ tai, con mắt qua lại tìm kiếm nơi xuất hiện chớp giạt.

Hắn là trần trạch khuyến thần toán duy nhất ở A thị, hơn nữa chức vụ quản A thị an bình mười năm lâu dài, ở A thị từ thổ địa tiên xuống tới phúc lộc thọ không một ai hắn không quen biết, đại gia cùng với thần tiên lại là đồng sự ở một chỗ công tác, còn có người tể nhạ đến khiêu khích trần trạch khuyến thần toán.

Uông Nghia Thăng ngẩng đầu nhìn về hướng chớp giạt đánh xuống thì thấy một đám mây trắng kỳ quái, không nhìn kỹ sẽ cho rằng đám mây được bao phủ bởi một vầng ánh sáng mặt trời bình thường, nhưng ở trong mắt thần tiên sẽ biết người bên trên đám mây đó pháp lực không thua kém trần trạch khuyến thần toán.

“Lai giả bất thiện”.

Uông Nghia Thăng trong lòng nghĩ rằng đối phương ở trên trời, hắn ở dưới đất, bất luận hắn trốn chỗ nào đối phương cũng có thể nhìn thấy chỗ nấp, hơn nữa nơi này là nội thành, thật sự xảy ra một trận đại chiến e sợ sẽ nháo chết người, hắn thật vất vả muốn tránh không thể để công đức có thể bị mất một nửa.

Uông Nghia Thăng không chút do dự mà hướng về vùng ngoại thành chạy đi, hắn ẩn dấu thân hình chạy với tốc độ nhanh như bay, chớp mắt chạy ra hơn một nửa nội thành.

Vừa thấy trần trạch khuyến thần toán chạy trốn, Miêu Hoàng thượng vội vã nhảy khỏi đám mây bốn chân đạp tường văng, nhanh chóng bay về phía vùng ngoại thành A thị.

Uông Nghia Thăng hơi nghiêng mặt sang bên, lập tức liền nhìn thấy rõ ràng chân đạp tường văng là chân mèo, lần này hắn cũng hiểu rõ ràng tại sao đột nhiên gặp phải tập kích đúng là miêu cầu trời sinh luôn tạo nghiệt.

Ngẫm lại trong nhà mình còn có một miêu đại tiên kiêu ngạo, Uông Nghia Thăng cảm thấy vẫn nên dùng lời nói giải quyết chuyện này, nếu không như vậy miêu đại tiên trong nhà kia biết hắn cùng miêu tiên khác

đánh nhau, chỉ sợ sẽ không cho hấn yên thân.

Ông Nghĩa Thăng muốn nói chuyện cẩn thận, thế nhưng Miêu Hoàng thượng không có cho hấn cơ hội nói chuyện, móng vuốt vung một cái, biến ra thành nhiều cành cây to lớn sắc bén hướng về Ông Nghĩa Thăng. Ông Nghĩa Thăng liền lẩn qua né tránh nhìn những móng vuốt mèo không có quy luật nhưng dày đặc như tấm lưới công kích, may nơi này là khu đất đang chờ đợi khai phá xây dựng khu thương xá, cư dân chung quanh đã sớm phá dỡ dời đi, nếu không động tĩnh lớn như vậy nhất định sẽ làm kinh động đến phạm nhân.

Mặt đất và nhà dân bị Miêu Hoàng thượng biến ra những móng vuốt lớn xé rách, từng đường dấu móng đánh tới tấp làm trong lòng Ông Nghĩa Thăng hơi hoảng, hấn phi thân né tránh một cự trảo, nhảy lên một nóc nhà dân, hướng về phía giữa không trung kêu to.

“Gâu!” Người là nhóm thần tiên nào? s://ngocthuylblog.wordpress.com

Thật vất vả mới gặp phải một con chó có thể bắt nạt Miêu Hoàng thượng kích động đến xù lông, bốn chân đập tường văng, móng vuốt mở rồi ra căng lại, ngứa ngáy khó nhịn.

Xà quý phi cong đuôi lên đập nát đám mây trắng thẳng tắp rơi xuống phía sau Miêu Hoàng thượng, Miêu Hoàng thượng vội vã đập chân sau một cái, đem tường văng dưới chân phân ra một đóa tiếp được Xà quý phi.

Xà quý phi linh hoạt chớp đuôi quán quanh một thanh nhuyễn kiếm, thân kiếm lướt qua đỉnh đầu của nó, mũi kiếm nhắm thẳng vào Ông Nghĩa Thăng, khí thế bàng bạc, muốn giúp Miêu Hoàng thượng một chút sức lực đánh bại trấn trạch khuyển thần toán.

Một miêu một xà xem ra không dễ trêu, hơn nữa bọn họ là thần tiên không phải yêu, pháp lực khi kết hợp sẽ mạnh lên gấp đôi.

Hết phần 1.

2. Chương 2

“Ta là thần tiên đến từ Đại miêu quốc.” Miêu Hoàng thượng kiêu ngạo mà dựng thẳng đuôi, trên đuôi còn có cái nơ trước khi hạ phàm Xà quý phi tự mình thắt lên là một cái nơ con bướm màu phấn hồng.

Ông Nghĩa Thăng bị ba chữ “Đại miêu quốc” làm trong lòng hơi lo lắng, người yêu của hấn ở nhà chính là miêu tiên đến từ Đại miêu quốc là hoàng tộc miêu, nếu như hấn không cẩn thận móng vuốt ra tay tàn nhẫn một chút với con miêu tiên trước mắt này, có thể Miêu Vương gia sẽ cùng hấn trở mặt hay không?.

Hiện tại hấn đang cùng Miêu Vương gia đang trong giai đoạn phát triển tình cảm, vì con mèo xa lạ này không đáng phá hoại cảm tình của hấn và người kia.

Nghĩ thông suốt điểm này Ông Nghĩa Thăng quyết định không truy cứu chuyện này nữa, chuyển thân mới vừa nhảy xuống mặt đất, chuẩn bị rời đi thì đột nhiên một thanh kiếm từ trên trời giáng xuống, biến thành cự kiếm thẳng tắp ngăn trở đường lui của Ông Nghĩa Thăng, trên cự kiếm là chớp giạt đùng đùng vang vọng, cực kì dọa người vừa nhìn là biết kiếm của ai

Giúp hoàng thượng đánh nhau là chức trách của thuộc hạ, Xà quý phi nghiêm túc quán triệt chức trách, không cho Ông Nghĩa Thăng chạy.

Đây thực sự là làm cho cậu ta cảm thấy siêu cấp khó chịu a! Ông Nghĩa Thăng chân trước nôn nóng chạy trên mặt đất, còn tiếp tục như vậy hấn thật sự rất muốn đánh một miêu một xà này.

“Meow. Meow...!” Miêu bệ hạ hưng phấn kêu lên, trong tiếng kêu tràn ngập sự cười nhạo, phách lối nói: “Xem ngươi còn trốn chỗ nào? Ngoan ngoan nằm xuống lộ cái bụng ra thần phục với trẫm, trẫm đánh ngươi một trận rồi để cho ngươi đi!”

Uông Nghĩa Thăng đến nay chỉ đối với Miêu Vương gia lộ ra cái bụng, Miêu Vương gia muốn nằm liền nằm, muốn giẫm liền giẫm, nhưng đối với một con mèo xa lạ thì không giống nhau, không thể nhin như vậy.

Uông Nghĩa Thăng xoay người, nhìn thấy Miêu Hoàng thượng cùng Xà quý phi nhe răng trợn mắt, phát ra tiếng kêu “ô.. ô”uy hiếp.

Miêu Hoàng thượng sớm đã không khống chế được thiên tính, hướng Uông Nghĩa Thăng nhào tới, Xà quý phi lập tức theo Miêu Hoàng thượng nhảy xuống tường vân.

Một miêu một xà hiện ra tư thế hung mãnh đánh về phía Uông Nghĩa Thăng. Uông Nghĩa Thăng sửa inh ỏi vài tiếng, dừng mãnh tấn công về phía Miêu Hoàng thượng.

Miêu Vương gia nằm nhoài trên ghế salông, không nháy mắt nhìn chăm chăm trên TV đang phát tiết mục ẩm thực về món Cá Squirrel.

Những miếng cá Squirrel đẹp đẽ được xếp thành hình hoa cúc, màu sắc tươi đẹp, nước sốt toả ra mùi thơm nồng nặc dường như xuyên thấu qua TV bay vào mũi Miêu Vương gia.

Chóp mũi nhỏ của Miêu Vương gia không tự chủ hít hít vào không kìm lòng được nhảy đến trước TV, mặt dán vào màn hình nhìn chăm chăm cá Squirrel mà chảy nước miếng.

Hình ảnh bị chuyển sang một đầu bếp đội chiếc mũ màu trắng cao cao một bên giăng giải cách làm, một bên tay chân lưu loát cầm lấy con cá chuẩn bị chế biến. Miêu Vương gia duỗi ra móng vuốt dè lên con cá đang nằm trên thớt gỗ ở trong màn hình TV.

Y không khỏi lần thứ hai cảm thán, phàm nhân thực sự là biết ăn cá a, một con cá có làm ra 108 món ăn khác nhau, bản vương sắp không nhin nổi hạ thấp kiêu ngạo kính nể phàm nhân về cách ăn cá.

Chiếc chuông Miêu Vương gia đeo trên cổ đột nhiên sáng lên lấp lánh, bên trong truyền đến tiếng mèo kêu quen thuộc: “Meow.. Meoweo..! Miêu gào gào.. miêu.. ” Tiểu Cửu, mau tới đây giúp trảm đánh cầu! Miêu gào gào... Lại dám giẫm trảm, meow.. ái phi a..! Người dám đá ái phi của trảm! Tiểu Cửu, mau tới đây giúp trảm!

Bên trong cái chuông truyền ra tiếng vang kịch liệt tranh đấu, lúc thì ầm ầm ầm, lúc thì bùm bùm, một lúc mèo kêu, một lúc chó sủa, một lúc tê hí, có thể tưởng tượng được bên kia đã đánh thành hình dáng gì.

Đánh cầu đó đó là chuyện y thích nhất rồi!

“Hoàng huynh, thần đệ lập tức tới ngay giúp huynh đánh cầu!”

Miêu Vương gia tắt TV, trực tiếp kéo màn cửa sổ bằng lụa mỏng, nhảy ra cửa sổ, hướng về cảm ứng của cái chuông mà chạy đi.

Vùng ngoại thành của A thị khắp nơi bừa bộn, những ngôi nhà chờ giải tỏa hoặc là nứt ra sụp xuống, hoặc là triệt để biến thành một đồng phế tích, hoặc là giống như đang bị chà đạp.

Một con lang khuyển to lớn một chân trước đạp lên một con mèo, con mèo thì rõ ràng ra sức muốn từ dưới móng vuốt của nó bò ra. Cách đó không xa một con Hắc Xà có vẻ kiêu kỳ khi con lang khuyển đang giẫm lên con mèo, nó chỉ cầm kiếm vòng quanh qua lại bên người con lang khuyển. Hắc Xà “Tê tê” phun ra đầu lưỡi, toàn bộ thân rắn sốt sắng mà căng thẳng.

“Thả hoàng thượng ra!”

Từ nhỏ sinh ở thế gian Uông Nghĩa Thăng không biết cái gì gọi là uy lực hay quyền hành của hoàng đế, hẳn quay đầu trừng Hắc Xà lộ ra răng nanh sắc bén trắng như tuyết.

Miêu Vương gia chỉ cảm thấy con chó này nhìn có chút quen mắt, không chờ y kịp suy nghĩ con chó này là ai thì con lang khuyển to lớn gior lên một cái chân khác, tàn nhẫn mà đem đầu của Miêu hoàng thượng đè xuống đất.

“Meomm..! Người chờ, trăm nhất định phải xử đẹp tên xú cầu như ngươi!” Cả khuôn mặt chôn dưới đất làm Miêu hoàng thượng giãy dụa không ngớt, bốn cái móng vuốt liều mạng mà giãy dụa, muốn đứng lên lại bị vuốt chó ép tới không thể cử động được.

Ông Nghĩa Thăng lỏng một cái móng vuốt, làm Miêu Hoàng thượng vừa gỡ đầu lên thì bị một móng vuốt khác đè lại đầu của mình. Tình cảnh này làm Xà quý phi lo lắng, coi bộ mọi chuyện cũng không xong rồi.

Miêu cầu đang xù lông, mà nó cảm giác mình muốn nổ vảy rắn, dường như móng vuốt không phải đè đầu Miêu Hoàng thượng xuống mà là đè lên quả tim của nó.

“Meow..! Hoàng huynh, thần đệ tới cứu giá rồi!”

Nghe một tiếng mèo kêu kích động, Ông Nghĩa Thăng vừa ngẩng đầu liền nhìn thấy Miêu Vương gia mở ra tứ chi, thật giống một con chim bay lượn đánh về phía hắn.

Hắn vừa sửng sốt với công phu kia thì tứ chi nhỏ nhắn của Miêu Vương gia mở ra nhào vào trên mặt hắn.

“Vương gia...” Ông Nghĩa Thăng bất đắc dĩ kêu.

Mùi quen thuộc này... hình thể quen thuộc.. tiếng nói rất quen thuộc... Thật giống như là con cầu nhà y.

Miêu Vương gia đập chân, tự phát tự động bò lên trên đầu Ông Nghĩa Thăng, cúi đầu nhìn hoàng huynh còn bị Ông Nghĩa Thăng đè lại thân thể.

Từ cách xưng hô của Miêu Vương gia đối với con mèo này Ông Nghĩa Thăng đã biết rõ ràng con mèo này với Miêu Vương gia là huynh đệ, hắn vội vã gỡ móng vuốt lên thuận tiện vuốt ve lỗ tai Miêu hoàng thượng bị dính bùn đất.

Một thân bị dính đầy bùn đất Miêu Hoàng thượng từ mèo trắng biến thành con mèo bẩn thỉu, không chút nào còn thấy bộ lông trắng như tuyết sạch sẽ uy phong lẫm lẫm.

Miêu hoàng thượng vừa được cứu liền giương nanh múa vuốt muốn cắn Ông Nghĩa Thăng, Xà quý phi vội vã dùng thân mình quần lấy eo của Miêu hoàng thượng kéo về phía sau mình.

“Thả trăm ra, trăm muốn cắn chết con chó này!” Miêu Hoàng thượng tóm chặt lấy mặt đất, cho dù trên mặt đất lưu lại từng đường từng dấu cào sâu nhưng Miêu Hoàng thượng vẫn bị Xà quý phi từng chút kéo về phía sau.

Xà quý phi không có buông ra vẫn dùng đuôi cuốn lấy eo của Miêu hoàng thượng để phòng ngừa Miêu Hoàng thượng chưa từ bỏ ý định xông lên trước cắn con cầu này. Nó dùng chính cái đầu lạnh lẽo của mình chà sát vào cằm của Miêu Hoàng thượng, động viên tâm trạng của Miêu Hoàng thượng. Miêu Hoàng thượng bị nó làm cho thoải mái, tàn bạo mà trừng Ông Nghĩa Thăng một chút rồi bất đắc dĩ rên lên sau đó dùng móng vuốt của mình chải tóc.

“Nể mặt ái phi nên trăm mới buông tha ngươi.”

“...” Ông Nghĩa Thăng không nói gì, con mèo này cùng với Vương gia nhà hắn vừa ngạo khí lại khó chịu như nhau.

“Hoàng huynh tại sao lại hạ phạm?” Miêu Vương gia không nghĩ ra nguyên nhân hoàng huynh hạ phạm.

“Trăm nghe nói đệ cùng một con chó chung sống, lo lắng đệ bị cầu bắt nạt liền xuống phạm nhìn xem thử.” Vừa nói Miêu Hoàng thượng vừa chăm chú nhìn Ông Nghĩa Thăng, tuy rằng không thấy con chó này bắt nạt Tiểu Cửu nhưng y lại bị con chó này dùng móng vuốt giẫm trên mặt đất, đúng là con cầu đáng ghét!

Khuôn mặt chó thành thật của Ông Nghĩa Thăng không thấy hổ thẹn, chỉ là nháy mắt một cái hắn làm ra vẻ mặt vô tội nhìn Miêu Hoàng thượng, chuyện này thật sự không thể trách hắn, hắn là chỉ hận không biết con mèo này là huynh đệ với Vương gia.

Miêu Vương gia làm sao không thấy được hàm ý trong mắt của hoàng huynh, nhưng y đã quyết định chủ ý muốn đem Ông Nghĩa Thăng lấy về nhà để hắn hằng đêm hầu hạ mình. Thân là chuẩn trượng phu của Ông Nghĩa Thăng y có trách nhiệm che chở Vương Phi của mình, Ông vương phi chỉ có thể để một con mèo là y bắt nạt, cho dù hoàng huynh cũng không thể bắt nạt Ông vương phi của y.

“Nô tài kia không dám bắt nạt bản vương.” Miêu Vương gia nhắc chân vỗ vỗ lỗ tai đứng thẳng của Uông Nghĩa Thăng ngẩng đầu ưỡn ngực nói: “Chỉ có bản vương mới có thể bắt nạt hần.”

Vẫn làm ra vẻ mặt bị “Bắt nạt” Uông Nghĩa Thăng cao hứng ngoắt ngoắt cái đuôi, vẻ mặt phi thường dụ ngoạn, nếu như không phải hình thể quá khổng lồ, chỉ nhìn vẻ mặt của hần sẽ không cảm thấy hần có một chút uy hiếp nào.

Miêu Hoàng thượng thấy đệ đệ bảo vệ con chó này như vậy không mấy vui vẻ cụp đuôi, nó đi qua lại vài bước, vẫn là quyết định lưu lại quan sát đệ đệ cùng với trấn trạch khuyển thần toán này mấy ngày, miễn cho xuẩn đệ đệ bị con cầu này bán, còn vui vẻ rạo rức đem cá cho hần.

“Trầm tạm thời lưu lại thể gian mấy ngày, nô tài người bố trí cho trầm một gian phòng.” Miêu hoàng thượng uy nghiêm nói.

Miêu Vương gia gật gù, ra hiệu Uông Nghĩa Thăng về nhà.

Lập tức một con tiểu hắc miêu ngồi trên đầu một con lang khuyển thể phía sau là một con mèo và một Hắc Xà sử dụng thuật ẩn thân, rời khỏi vùng ngoại thành hoang vu, nghênh ngang đi vào nơi trung tâm thành phố phồn hoa náo nhiệt nhất.

Hết phần 2.

3. Chương 3

Thể gian biến hóa lớn vô cùng, Miêu hoàng thượng cảm giác mình theo không kịp sự biến hóa của thể gian, nam nam nữ nữ già trẻ lớn bé trang điểm hoàn toàn cũng biến dạng, y nhìn cái gì cũng ngạc nhiên, nhưng vì giữ gìn vẻ mặt tôn nghiêm nên mắt vẫn nhìn thẳng, chỉ có dư quang của khóe mắt liễu kỳ liếc bốn phía nhìn kiến trúc cùng với ngựa xe như nước.

Xà quý phi không chút nào bị sự vật thể gian muôn hình muôn vẻ ảnh hưởng, nó đem kiếm bỏ vào vỏ kiếm trên lưng rồi đi theo sát Miêu Hoàng thượng, làm một ám vệ yên tĩnh không làm người khác chú ý.

Uông Nghĩa Thăng dẫn tất cả lên trên xe công cộng.

Hiện tại không phải giờ cao điểm nên trên xe buýt có không ít chỗ ngồi, hần tìm một vị trí nửa ngồi nửa quỳ ngồi xuống, Miêu Hoàng thượng ra dáng oai vệ mà lười biếng nằm xuống, Xà quý phi ở bên cạnh thủ hộ cho y.

Miêu Vương gia dĩ nhiên là ở vị trí chuyên dành cho y là trên đầu Uông Nghĩa Thăng, chỉ có điều từ ngồi đã biến thành nằm, dáng vẻ lười biếng giống Miêu Hoàng thượng như đúc, quả nhiên là thân huynh đệ.

Khi xe công cộng đến trạm, Uông Nghĩa Thăng vừa xuống xe liền âm thầm không cho người chú ý hiện ra nguyên hình, phía sau Miêu Hoàng thượng và Xà quý phi vẫn còn ẩn hình.

Ở tiểu khu Uông Nghĩa nổi tiếng là một chú chó thông minh, có thể giúp cho chủ nhân mua điểm tâm, chủ nhân mua thức ăn có thể giúp đỡ xách thức ăn, lúc có chuyển phát nhanh thì chỉ cần bảo an lên tiếng là tiểu Uông có giúp chuyển phát nhanh, hần có thể giúp những chủ nhân không có ở nhà nhận chuyển phát nhanh chuyện này cũng đã không có gì ngạc nhiên.

Hiện tại chủ nhân của nó lại nuôi thêm một con mèo nhỏ, nó ra ngoài sẽ mang theo con mèo nhỏ này khi ở nhà thì con mèo cũng ở nhà với nó, có lúc mọi người sẽ phát hiện con mèo nhỏ bắt đắc dĩ bị con chó ngậm tha ra ngoài.

Vì lẽ đó, khi bảo an nhìn thấy trên đầu Uông Nghĩa Thăng có Miêu Vương gia đang nhìn mình chằm chằm thì cũng không cảm thấy kinh ngạc chỉ nói: “Tiểu Uông có chuyển phát nhanh.”

Vừa nghe đến hai chữ “Chuyển phát nhanh”, không chỉ Uông Nghĩa Thăng con mắt sáng lên mà con mắt của Miêu Vương gia cũng lờ lờ toả sáng, ngửa mặt lên mừng rỡ nhìn chằm chằm bảo an.

“Meow.. meo!” Chuyển phát nhanh của bản vương rốt cục cũng đã đến!

Bảo an đem một cái hộp màu đen đóng gói cẩn thận đưa cho Ông Nghĩa Thắng, Ông Nghĩa Thắng cẩn vào một góc của túi liền đi, Miêu Vương gia nằm nhoài trên đầu Ông Nghĩa Thắng con mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm phần chuyển phát nhanh này.

“Về nhà nhanh lên rồi cùng xem.” Miêu Vương gia ngữ khí tràn ngập chờ mong.

Ông Nghĩa Thắng vừa định gật đầu, chợt nhớ tới phía sau còn có một con mèo và một con rắn, Miêu Vương gia lập tức nhận ra được Ông Nghĩa Thắng thân thể xuất hiện một chút cứng ngắc, y lập tức nghĩ đến hiện tại Miêu Hoàng thượng và Xà quý phi muốn cùng bọn họ ở mấy ngày.

Miêu Hoàng thượng và Xà quý phi đồng dạng cũng nhìn cái hộp chuyển phát nhanh kia.

Meow, bên trong hình như là thứ tốt, nhưng Tiểu Cửu thật giống không muốn cùng thân ca ca chia sẻ, trái lại chỉ muốn cùng một con chó chia sẻ thứ tốt, Miêu Hoàng thượng mắt hững hờ, móng vuốt của y lại ngứa ngáy thật muốn xé cái hộp đóng gói nhìn bên trong đến cùng là vật gì tốt.

Mãi cho đến khi Ông Nghĩa Thắng và Miêu Vương gia vào trong nhà của chủ nhân Miêu hoàng thượng vẫn nhìn chăm chăm vào cái hộp chuyển phát nhanh không khỏi ẩn giấu sự hiếu kỳ trong đôi mắt.

Miêu Vương gia và Ông Nghĩa Thắng không chú ý tới trong đáy mắt của Miêu Hoàng thượng ẩn giấu hiếu kỳ, Ông Nghĩa Thắng cẩn thận mà đem hộp chuyển phát nhanh đặt ở sofa trên khay trà.

Miêu Hoàng thượng giả vờ giả vịt ở nhà trọ không lớn của người độc thân dò xét một vòng, phòng ngủ và phòng khách nối liền nhau, giường và tủ đầu giường làm bằng gỗ, gối hình chữ nhật và ga trải giường hình những bông hoa nhỏ, ghế sofa bằng da màu đen cũng được bao bằng một lớp vải hình bông hoa nhỏ giống ga trải giường, hai cái gối ôm in hình phim hoạt hình, một cái gối đã bị Miêu Vương gia chiếm lĩnh, cạnh bên sofa là một pháo đài to lớn dành cho thú cưng ngủ, sau đó chính là phòng vệ sinh riêng, dùng cửa kính pha lê ngăn cách với nhà bếp.

Sau khi Miêu Hoàng thượng dò xét xong thì nhảy lên sofa, tự động tự phát chiếm lĩnh một cái ôm gối khác, y đứng trên gối ôm thử đập mấy phát, phát hiện phi thường mềm mại hơn nữa co dãn không tồi, lập tức ngã xuống, cảm giác dưới thân mềm mại thực sự quá thoải mái.

Xà quý phi lưng đeo kiếm tỉ mỉ đem cả nhà trọ kiểm tra một lần, phát hiện mọi thứ xung quanh rất an toàn mới trở về trước sofa, nó thấy Miêu hoàng thượng nằm nhoài trên gối ôm liền leo lên trên sofa, chiếm cứ một chỗ bên cạnh Miêu Hoàng thượng.

Sofa chỉ chứa được hai người ngồi hiện tại thì có hai con mèo một con rắn nằm úp sấp, thân thể.

Gian phòng trở nên yên lặng, ngay cả âm thanh gió thổi ngoài cửa sổ chúng nó cũng nghe được rõ ràng. Miêu Hoàng thượng híp mắt lại về mặt lưỡi biếng, Xà quý phi dùng con mắt màu lục bích quan sát Ông Nghĩa Thắng, trước sau đối với Miêu Hoàng thượng vẫn không yên lòng, nó lo lắng Miêu Hoàng thượng đột nhiên lại về tới căn Ông Nghĩa Thắng.

Ông Nghĩa Thắng nằm rạp xuống bò đến trước người Miêu Vương gia, ngẩng đầu, cầm gối lên sofa, cái mũi như muốn đụng tới chóp mũi của Miêu Vương gia trong miệng phát ra nhẹ nhàng tiếng gào gừ, tựa hồ muốn nói cái gì, lại không nói ra được.

Miêu Vương gia bĩu môi, hô hấp dồn dập mà run run, nhắc chân chỉ chỉ vào nhà bếp. Ông Nghĩa Thắng lập tức đứng lên, lắc cái đuôi to đi vào nhà bếp, mở ra tủ bát, lấy ra một hộp đồ hộp cá ngừ ca-li, một túi thức ăn cho mèo và một túi bánh khô, còn có một túi nhỏ thịt heo, một túi nhỏ bánh hình đuôi cá cùng với một túi bánh hình đuôi tôm hùm.

Ông Nghĩa Thắng ngồi thẳng lên, đem cái rổ nhựa lấy xuống, sau đó mới lấy từng túi đồ ăn vặt bỏ vào bên trong rổ cuối cùng mới đem cá ngừ ca-li đóng hộp ném vào bên trong.

Sau đó, hần cắn vào rổ muốn nâng lên, thế nhưng cái rổ bằng nhựa quá mềm mà đồ bỏ vào lại quá nhiều nên cái rổ loạng choạng loạng choạng muốn nứt ra, Ông Nghĩa Thắng không thể làm gì khác hơn là kéo cái rổ, một đường kéo dài tới trước sofa lại cẩn thận từng li từng tí một ngâm lấy bình trà mà rót trà.

Cá ngừ ca-li đóng hộp cùng đồ ăn vặt đều là đóng gói chân không, Miêu Hoàng thượng tuy rằng ngửi không thấy mùi vị, thế nhưng vừa nhìn bao bì đóng gói thấy hình cả đàn cá liền biết bên trong là cái gì.

Miêu Hoàng thượng không tự chủ được chuyển động lỗ tai, nhưng vẻ mặt không chút biến sắc.

Thấy hoàng huynh còn ở giả vờ rụt rè, Miêu Vương gia động đậy đuôi hướng tử lạnh chỉ chỉ, Ôn Ngã Thăng tiếp tục lắc đuôi to đi vào nhà bếp, mở tủ lạnh lấy ra một hộp giữ tươi thực phẩm.

Trong hộp tràn đầy tôm đã được tẩm ướp bằng gừng hành hoa tiêu bát giác tỏa ra mùi hương tinh tế, những con tôm màu hồng thắm gia vị trở nên trong suốt chỉ nhìn của khiến người thèm ăn nhỏ dãi, mèo càng không nhịn được, hơn nữa mỗi con tôm đều có cái đầu rất lớn, tràn đầy đều là thịt.

Miêu Hoàng thượng “Rầm rầm” một tiếng nuốt nước miếng, mắt sáng rỡ nhìn chăm chăm vào những con tôm, tôm thật lớn thật nhiều thịt a! Meow.. gào gào... Không phải trầm không rụt rè, là tôm quá to lớn.

Miêu Vương gia đắc ý nhếch đuôi lên, từ cái chuông trên cổ lấy ra một túi thức ăn mà nhân loại ngu xuẩn làm đồ ăn vặt. Y đổ ra tràn đầy một mâm lớn là cá được chiên vàng, mà những con cá này đều là cá nhỏ ra hơn nữa không có áo bột bên ngoài nhưng mỗi con cá vàng đều được chiên vàng óng ánh tỏa ra mùi tiêu nồng đậm.

“Meow.. gào – ”

Miêu Hoàng thượng vừa nghe tới mùi cá là như quên đi đệ đệ trước mặt, toàn bộ đầu đều vùi vào trong cái mâm, đầy đầu chỉ còn dư lại một chữ: Cá! Cá! Cá!

Vừa thấy cá là không còn giữ được hình tượng đế vương cao quý thô bạo uy nghiêm, Miêu Hoàng thượng làm cho Xà quý phi khá là bất đắc dĩ, lặng lẽ nắm chóp đuôi che lại con mắt, không đành lòng nhìn thấy Miêu Hoàng thượng trở nên thất thố.

Thân là một con mèo, Miêu Vương gia đương nhiên biết nhược điểm của mèo, quyết định giải quyết hoàng huynh duy nhất của mình vốn là việc nhỏ như con thỏ.

Ôn Ngã Thăng hóa thành hình người, ăn mặc như phạm nhân hiện tại, hắn đơn giản mặc một cái áo sơ mi trắng phối với quần jean. Áo sơ mi trắng bó sát người, một thân cơ bắp cũng không giấu được, lồng ngực có thể rõ ràng nhìn thấy hình dạng cơ ngực no đủ, da dẻ màu đồng cổ khỏe mạnh trơn bóng, gương mặt anh tuấn phối hợp với kiểu tóc ngắn có vẻ trung hậu thành thật.

Hắn nửa quỳ ở trên sàn nhà, cầm lấy túi đồ ăn vặt xé ra nắm một đầu túi đóng gói đem thức ăn vặt đưa tới trước mặt Miêu Vương gia. Miêu Vương gia không làm bộ làm tịch há mồm cắn đồ ăn vặt, vừa ăn vừa nhàn nhã ve vẩy cái đuôi, tư thái vừa thanh nhã vừa thích ý, phi thường hưởng thụ Ôn Ngã Thăng phục vụ.

Ôn Ngã Thăng dứt Miêu Vương gia ăn vặt xong, lại bắt đầu bóc vỏ tôm.

Miêu hoàng thượng quay đầu, liếc mắt liền thấy hộp chuyển phát nhanh rồi nhìn thấy trước mình mình Miêu Vương gia đang ăn thịt tôm, y vội vã chen vào để đầu mình gần đầu Miêu Vương gia một cái cắn vào thịt tôm, mùi vị thịt tôm tươi mới ở trong miệng Miêu hoàng thượng lan tỏa ra ăn một lần là lại muốn ăn thêm nữa.

Miêu Hoàng thượng không chút khách khí cùng Miêu Vương gia chen chung một cái ôm gối đối với Miêu Vương gia nói: “Nói cầu nô tài của đệ lột tôm nhanh lên một chút, trầm còn không ăn đủ.”

Miêu Vương gia nhìn Miêu Hoàng thượng, lại nhìn Ôn Ngã Thăng, nhắc chân đẩy Miêu Hoàng thượng ra nói: “Không được, hắn là cầu của bản vương, chỉ có thể hầu hạ bản vương, huynh muốn ăn tôm thịt thì kêu Xà Tị lột cho mà ăn.”

Miêu Hoàng thượng không ngờ bị đẩy hướng về Xà Tị, Xà Tị vội vã dùng đuôi răn quần lấy Miêu Hoàng thượng.

Miêu Hoàng thượng tàn bạo mà trừng mắt nhìn về phía Ôn Ngã Thăng, tất cả mọi chuyện đều là con chó này sai, trước đây đệ đệ có cái gì cũng sẽ cùng y chia sẻ, hiện tại có con chó này kẻ làm ca ca như y đều xếp sau tên cầu kia.

Cho dù Ưông Nghĩa Thăng có tố chất tâm lý mạnh mẽ đến đâu cũng không chịu nổi Miêu huynh trưởng như thế mà trừng hấn, hấn cùng Miêu Vương gia hiện tại là người yêu, không thể để cho người thân Vương gia đối với hấn lưu lại ấn tượng xấu, lột được một con tôm hấn do dự suy nghĩ có nên đưa cho Miêu Hoàng thượng hay không.

Hết chương 3.

4. Chương 4

Miêu Vương gia nhận ra được hấn do dự, sau đó đứng lên ưu nhả cắn vào con tôm trên tay Ưông Nghĩa Thăng, khen thưởng bằng cách dùng mặt chà xát vào mu bàn tay của hấn.

Xem một màn tương thân tương ái này làm cho Miêu Hoàng thượng cảm thấy ê răng, cảm thấy đệ đệ là cố ý làm cho y xem, tuyệt đối là cố ý.

Tuy rằng Xà Tị là quý phi, nhưng trước khi trở thành quý phi nó là một ám vệ, cho tới nay đều tuân thủ nghiêm ngặt bốn phận ám vệ. Cho dù hiện tại nó là quý phi nhưng nó cũng luôn coi mình làm một tên ám vệ, chưa bao giờ lấy lòng, dù cho chuyện trên giường cũng đều là y mệnh lệnh, Xà Tị mới phục tùng hầu hạ.

Miêu Hoàng thượng trừng đệ đệ một chút, từ đáy lòng bốc lên ước ao ghen tị.

Y quay đầu nhìn Xà Tị, mệnh lệnh: “Ái phi, trăm mệnh lệnh khanh cũng biến thành hình người.”

Xà Tị theo lời biến hóa thành hình người, chỉ thấy nguyên bản cái đầu rắn hình tam giác rút những lớp vảy ra, từng chút từng chút biến thành một gương mặt mỹ nhân tuyệt sắc, mái tóc dài như thác nước nghiêng rơi xuống, làm nổi bật làn da trắng cực kỳ, nó thu hồi răng nọc, vẩy trên thân rắn từng tắc từng tắc lột ra sau đó vẩy biến thành y phục dạ hành bao vây lấy thân thể thon dài cuối cùng là đuôi rắn phân hoá thành hai cái chân dài thẳng tắp.

Xà Tị biến thành một ám vệ với y phục dạ hành ngoại trừ cặp mắt lục bích thì khắp toàn thân được y phục bao bọc rất chặt chẽ, trên eo còn đeo nhuuyến kiếm.

Khi biến thành hình người, Xà Tị bận bịu rời khỏi sofa, lấy một loại tư thái không hề tồn tại đứng ở bên cạnh sofa khẽ rũ mắt xuống tuân thủ nghiêm ngặt chức trách của một ám vệ.

Miêu Hoàng thượng vừa nhìn nó lại biến thành ám vệ ăn mặc như vậy nhất thời giận không chỗ phát tiết, y âm thầm mài mài móng vuốt, trăm muốn chính là ái phi, không phải ám vệ.

“Đây là thế gian, khanh biến thành như vậy sẽ bị người ta xem là bệnh thần kinh.” Miêu Hoàng thượng nói, nghĩ rồi cuộc phải làm sao mới có thể khiến Xà Tị đem y phục dạ hành vứt đi.

Xà Tị giương mắt quét nhìn bốn phía một chút, một gian nhà trọ một phòng một người xác thực không thể có nguy hiểm tiềm ẩn, nếu như nó có thể khôi phục nguyên hình, nó có thể tùy tiện tìm cái góc chui vào là có thể bảo vệ hoàng thượng.

Xà Tị trong lòng nghĩ như thế hai cái chân liền không tự chủ biến thành đuôi rắn, nhưng Miêu Hoàng thượng không chấp thuận nó biến trở về nguyên hình, vì lẽ đó nửa người trên vẫn là hình người như cũ duy trì cách ăn mặc y phục dạ hành.

“Xà Tị lối ăn mặc này xác thực không thích hợp đi lại ở thế gian.” Miêu Vương gia nhấn xuống điều khiển từ xa của TV, màn hình TV lập tức sáng lên, y nói: “Hoàng huynh, huynh từ trên TV chọn một kiểu trang phục, thích gì thì cũng chọn để Xà Tị biến thành cái đó.”

Miêu Vương gia nói xong cũng đem điều khiển ti vi đưa cho Miêu Hoàng thượng, Miêu Hoàng thượng bấm từng cái từng cái kênh chọn trang phục, có nam minh tinh tuần mỹ ăn mặc rất thời thượng, cũng có nam tinh anh của xã hội ăn mặc rất có khí chất, cũng có nam nhân bình thường mặc áo sơ mi rộng rãi với quần đùi, còn có đồ thể thao thoải mái.

Miêu Hoàng thượng mỗi lần nhìn thấy một loại trang phục không nhìn được muốn cho Xà Tị biến cho y xem, nhưng cái việc riêng tư tình thú này không thể ở trước mặt đệ đệ biểu hiện ra, y bí ẩn liếc mắt nhìn Xà Tị rồi quyết định cho nó mặc một bộ quần áo học sinh áo sơ mi trắng phối với quần tây đen và giày vải bình thường.

Xà Tị căn cứ vào kịch truyền hình nhìn trang phục của một sinh viên đại học rồi tự thân biến hoá, đầu tóc cũng biến ngắn, mái tóc gọn gàng rơi trên trán làm nhu hòa vẻ lạnh lẽo của đôi mắt khiến cho gương mặt trở nên đẹp dễ khó mà tin nổi.

Xà Tộc bất luận là xà tiên ở tiên giới hay là xà yêu ẩn nấp ở thế gian đều nổi danh có khuôn mặt đẹp, con mắt Miêu Hoàng thượng nhìn chăm chăm Xà Tị rờn rã mười giây đồng hồ, nước bọt trong miệng không ngừng muốn chảy ra.

Y đối với Xà Tị vô cùng thích thú chỉ muốn ôm vào lòng, ra hiệu cho Xà Tị ngồi bên cạnh y. Xà Tị do dự một chút, mới theo mệnh lệnh ngồi vào bên cạnh Miêu Hoàng thượng.

Miêu Hoàng thượng dương dương tự đắc nhếch đuôi lên còn cố ý dùng chóp đuôi chỉ chỉ Xà Tị, muốn đệ đệ nhìn rõ ràng nhan sắc của Xà Tị đẹp cỡ nào.

Miêu Vương gia miễn cưỡng theo chóp đuôi của Miêu Hoàng thượng nhìn về phía gương mặt của Xà Tị ánh mắt cuối cùng rơi vào chỗ dưới rốn ba tấc của nó sau đó bĩu môi.

Khuyến tộc khác với lại Xà tộc căn bản không phải chủng loại có khuôn mặt đẹp, Miêu Vương gia cảm thấy không cách nào so sánh được, cũng như có người yêu thích vóc dáng nhỏ nhắn, có người yêu thích vóc dáng cường tráng một ít, nên so ai có khuôn mặt đẹp hơn ai thì không có ý nghĩa.

Thế nhưng, cái phía dưới kia có thể so được một lần.

Chỉ cần là công sẽ rõ ràng hiểu Miêu Vương gia có thâm ý gì.

Miêu Hoàng thượng chỉ cảm thấy móng vuốt ngứa ngáy muốn đánh bay Miêu Vương gia, thế là y nhấc tay nhanh mà tàn nhẫn đánh bay Miêu Vương gia thực sự muốn giáo huấn đệ đệ càng ngày càng không biết tu dưỡng phép tắc.

Uông Nghĩ Thăng vừa muốn đưa tay tiếp nhận Miêu Vương gia vừa bị đánh bay ra, nhưng Miêu Hoàng thượng sớm cũng đã khó chịu với hắn nên nhân cơ hội lại nhấc tay cũng đem hắn tàn nhẫn mà đánh bay luôn để đệ đệ biết cấu của đệ đệ càng không tốt, cũng cần giáo huấn.

Một miêu một cấu bị Miêu Hoàng thượng đánh bay vào trong góc tường, đồng thời đem Uông Nghĩ Thăng đập về nguyên hình.

Uông Nghĩ Thăng chóng mặt lắc đầu, liếm liếm Miêu Vương gia, Miêu Vương gia vò vò cái đầu bị va vào tường đau đớn.

“Hai người các ngươi về sau nên cẩn thận mà tính lại.” Miêu Hoàng thượng ở đây vũ lực tuy rằng không phải cường đại nhất, thế nhưng y có quyền giáo huấn Miêu Vương gia và Uông Nghĩ Thăng. Muốn cùng Miêu Vương gia chung sống Uông Nghĩ Thăng cũng nhất định phải nghe lời Miêu Hoàng thượng.

Miêu Vương gia vẫn quyết định tha thứ khi hoàng huynh bạo lực như vậy, y mang theo Uông Nghĩ Thăng đi vào bên trong tòa lâu đài giành cho thú cưng để ngủ.

Đợi khi cái đuôi cấu của Uông Nghĩ Thăng biến mất ở cửa tòa lâu đài thì Miêu Hoàng thượng vội vã nhảy lên bàn trà, quay về phía hộp chuyển phát nhanh qua lại đi vài vòng vẫn là đoán không ra trong này là món đồ gì.

Y lấy ra móng vuốt, “Xoạt xoạt” mấy móng vuốt xé nát bao bì đóng gói màu đen lộ ra bên trong là một hộp đựng máy bay đồ chơi, còn có một hộp dài và hai cái hộp nhỏ được đóng gói cẩn thận.

Miêu Hoàng thượng trước tiên cầm lấy cái hộp dài được đóng gói màu phấn hồng khác với những hộp khác không mở ra căn bản không thấy được bên trong chứa cái gì.

Đối với những vật không rõ Xà Tị luôn luôn có thái độ đề cao cảnh giác: “Hoàng thượng, để thuộc hạ vì ngài ra sức.”

Miêu Hoàng thượng gật đầu để hộp đó xuống, lại cầm lấy hai hộp nhỏ khác trên hộp có chữ: Thuốc bôi trơn chuyên dụng hiệu Tình ái, thuốc tẩy rửa gây massage.

Meow.. cái.. mẽ! Lẽ nào trong cái hộp kia là?

Miêu Hoàng thượng ngẩng đầu nhìn lên, Xà Tị vẫn một mặt nghiêm túc lại lạnh lùng giơ một cái gây massages màu da thô to cực kỳ, thân gây có gân xanh dữ tợn đáng sợ, quy đầu khổng lồ có thể thấy rõ ràng mã mắt, dưới đáy còn có hai quả trứng.

Miêu Hoàng thượng cả kinh cầm cũng rơi xuống, nửa ngày không phát ra được thanh âm nào.

Y cảm giác mình có chút động lòng, muốn thử một chút.

“Cùng trầm đi.” Miêu Hoàng thượng đem gây massages, thuốc bôi trơn, thuốc tẩy rửa toàn bộ ném vào không gian chứa đồ bên trong, sau đó nhảy xuống bàn trà, đi vào tòa lâu đài cho thú cưng.

Xà Tị biến trở về nguyên hình, đi theo phía sau Miêu Hoàng thượng tiến vào lâu đài.

Chỗ ở của Trấn trạch khuyến thần toán đương nhiên không thể chật hẹp như chỗ ở của chó thông thường, khi đi vào tòa nhà của hắn sẽ phát hiện hắn đã làm phép làm cho trong không gian được biến hóa rộng khoảng một trăm bình. Nguyên bản lúc đầu bên trong chỗ này đơn thuần chỉ có một phòng, có một cái giường mềm mại mà Vương gia và Ông Nghia Thăng thích nhất, trên giường trên sàn có những món đồ chơi chúng nó yêu thích, bốn phía có đồ chơi giành cho mèo, còn có cái tủ quần áo Miêu Vương gia yêu thích, ở một góc tường đặt hai máy vi tính xách tay, thuận tiện cho bất cứ lúc nào chúng nó cần lên mạng.

Bây giờ Ông Nghia Thăng đem không gian bình quân chia làm hai gian phòng một phòng khách, một phòng ngủ. Trong phòng khách gia tăng thêm hai cái ghế sa lon.

Việc này thuận tiện cho một miêu một cẩu nằm nhoài trên ghế salông ôm một máy vi tính xách tay say sưa ngon lành xem phim hoạt hình.

“Phòng của trầm ở đâu?” Miêu Hoàng thượng hỏi.

Miêu Vương gia nhắc tay chỉ chỉ bên trái, con mắt tập trung tinh thần nhìn chằm chằm màn hình.

Xà Tị đẩy cửa phòng bên trái ra, trong phòng có các loại đồ chơi cho mèo đã chuẩn bị sẵn, bắt mắt nhất chính là chiếc giường lớn rất mềm mại màu trắng.

Miêu Hoàng thượng trực tiếp nhảy lên giường, ga trải giường có lông mềm phi thường hợp ý của y, phía dưới nệm mềm mại mặc kệ lộn mấy vòng đều cảm thấy phi thường thoải mái.

Miêu Hoàng thượng nằm trên giường không nghĩ tới những việc gì khác nữa.

Xà Tị theo thói quen tuần tra hoàn cảnh một phen, đột nhiên bị một cái chân đạp lên đuôi.

Nó nghi hoặc quay đầu lại, thì thấy Miêu Hoàng thượng biến thành hình người ngồi ở trên giường, long bào màu vàng óng miến cưỡng che khuất bắp đùi trần trụi.

“Lên giường hầu hạ trầm.” Miêu Hoàng thượng dùng đầu ngón chân ám muội chà xát thân rắn của Xà Tị, những chiếc vẩy bóng loáng một mảnh lạnh lẽo.

“Hoàng thượng, nơi này không phải ở Hoàng Cung, hoàng thượng không cần coi thuộc hạ là quý phi.” Xà Tị ngữ khí bình thản nói.

“Khanh nói không sai, khanh hiện tại chỉ là ám vệ tốt của trầm.” Miêu Hoàng thượng nói, trên đỉnh đầu hai lỗ tai trắng như tuyết không biết là cố ý hay là vô tình ve vẩy, y từ không gian chứa đồ bên trong lấy ra thuốc bôi trơn và thuốc tẩy rửa nói: “Như vậy ám vệ cần thận giúp trầm thanh tẩy gây massage đi.”

Hết phần 4.

5. Chương 5

Nhìn trước mặt gậy massages và thuốc tẩy rửa được đưa tới Xà Tị rõ ràng hơi sững sờ, không biết làm sao.

Xà Tị biến trở về hình người, nửa quỳ tiếp nhận gậy massages và thuốc tẩy rửa, nó chưa từng làm chuyện như vậy, càng chưa có tiếp xúc qua gậy massages chân thực như vậy, chỉ cảm thấy trong tay gậy massages này rất lạnh không giống với nhiệt độ của làn da bình thường.

Miêu Hoàng thượng ôm ngực, dù bận vẫn ung dung chờ Xà Tị làm sạch gậy massages.

Cẩn thận xem sách hướng dẫn, Xà Tị thật vất vả mới rửa sạch sẽ gậy massages, cung cung kính kính nửa quỳ đưa cho Miêu Hoàng thượng. Y phục dạ hành không thấy được vẻ mặt của nó, cặp mắt màu lục bích thật giống không dám nhìn thẳng vào mắt Miêu Hoàng thượng.

Miêu Hoàng thượng sung sướng tiếp nhận gậy massage, y kéo vạt áo long bào lên lộ ra hai cái chân do y cố ý không biến ra cái quần cười toe toét mở ra bắp đùi.

Miêu hoàng thượng không có mệnh lệnh Xà Tị lên thì Xà Tị sẽ không lên, y chỉ mở ra hai cái chân đối diện mặt Xà Tị. Miêu Hoàng thượng cũng như đệ đệ kế thừa mẫu tộc của Thái hậu nên có thể chất đặc thù, người biết việc này ngoại trừ Thái hậu cũng chỉ còn sót lại một ít tâm phúc.

Đối với Xà Tị, Miêu Hoàng thượng thực sự là vừa yêu vừa hận, Xà Tị rất thích hợp là một ám vệ, càng là một ám vệ trung thành. Chính vì quá trung tâm kết quả là là Miêu hoàng thượng muốn nó lên giường hầu hạ, nó liền mặt không đỏ không thở gấp bò lên giường hầu hạ Miêu Hoàng thượng, mỗi lần đem Miêu Hoàng thượng thao đến cao trào co giật bắn tinh sẽ rút ra.

Đối mặt với Xà Tị luôn mạnh mẽ tự chủ, Miêu Hoàng thượng hận không thể đem Xà Tị trói ở trên giường, tùy ý đùa bỡn thân thể Xà Tị, chờ Xà Tị muốn bắn y sẽ không cho Xà Tị bắn. Nhưng mà mỗi lần muốn làm thì Miêu Hoàng thượng lại không nỡ bức bách Xà Tị như vậy.

Trầm làm sao lại yêu một thú xà lạnh như băng không hiểu tình thú như vậy chứ?

Miêu Hoàng thượng càng nghĩ càng phiền muộn, có chút muốn dùng gậy massages trong tay hảo hảo gõ một cái lên đầu Xà Tị, để xem có thể khai thông đầu óc cho Xà Tị hay không.

Miêu hoàng thượng nhìn chằm chằm Xà Tị đang cúi đầu, Xà Tị hiển nhiên không quen cách ăn mặc của phạm nhân. Nó quen mặc trang phục dạ hành trong đêm đen không nhìn thấy vẻ mặt của nó, nó càng quen đem mình ẩn náu ở một nơi tăm tối, không cho bất luận người nào phát hiện bóng người của nó.

Miêu Hoàng thượng lấy gậy massage đưa đến gần cầm chậm rãi nâng mặt của Xà Tị lên, một đôi mắt màu lục bích giống như một đôi hạt châu bằng pha lê trong suốt lạnh lạnh. Miêu Hoàng thượng dùng một cái tay khác chậm rãi sờ vào khóe mắt Xà Tị, y từ trên cao mà nhìn xuống đôi mắt của Xà Tị.

“Đôi mắt ái phi vẫn luôn xinh đẹp như vậy, trầm mỗi lần nhìn thấy đôi mắt của ái phi đều tự hỏi sao trên cõi đời này có thể có đôi mắt xinh đẹp như vậy?”

Miêu Hoàng thượng nhếch miệng, xốc lên tấm vải che mặt, Xà Tị vẫn duy trì tư thế cúi đầu thấp kém, lông mi thật dài như một cái quạt nhỏ che kín ánh sáng từ trong đáy mắt

Rõ ràng là một bộ mặt không hề có cảm xúc nhưng Miêu Hoàng thượng hứng thú mười phần, đáng vẻ Xà Tị càng lạnh nhạt thì y càng muốn nhìn thấy dự vọng toát ra từ vẻ mặt của nó.

Miêu Hoàng thượng dùng gậy massage nâng cằm Xà Tị lên, ra lệnh: “Mở miệng ra.”

Xà Tị hơi hé miệng, gậy massage theo cằm của nó chậm rãi trượt tới môi, Xà Tị lập tức hiểu rõ ràng ý tứ của Miêu Hoàng thượng chủ động ngậm lấy đỉnh của gậy massages. Đỉnh gậy massages làm thành hình dạng như quy đầu một tắc một tắc đến đi vào bên trong đôi môi đỏ hồng của Xà Tị, đỉnh gậy massages quá thô, Xà Tị không có kỹ xảo gì chỉ bằng bản năng nuốt lấy đỉnh của gậy massages.

Miêu Hoàng thượng chỉ nhìn nó đơn giản phun ra nuốt vào gậy massages mà phía dưới tính khí đã cứng rồi, y nói: “Ái phi có thể đem cây này tĩ mĩ mà liếm cho ướt.”

Xà Tị giương mắt liếc mắt nhìn Miêu Hoàng thượng, đôi mắt long lanh không biết có phải vì gậy massages quá mức thô to nên nuốt khó khăn mà nhiễm phải thủy quang ướt át. Miêu Hoàng thượng chỉ là bị nó liếc mắt nhìn, không chỉ tính khí cứng đến nổi lớn hơn một vòng mà hoa huyết bí ẩn còn phân bố ra một ít dâm thủy.

Miêu Hoàng thượng nâng cao hạ thân, lộ ra đầu tính khí thẳng tắp ma sát trên môi Xà Tị trong khi đó đôi môi vẫn đang ngâm gậy massages làm cho Xà Tị không thể nuốt nước bọt, lượng lớn nước bọt chảy ra dính lên tính khí của Miêu Hoàng thượng.

Miêu Hoàng thượng hưởng thụ đôi môi mềm mại của Xà Tị xoa bóp kích thích quy đầu, hô hấp dần dần trở nên gấp gáp. Xà Tị vừa định phun ra gậy massages để ngâm tính khí nhưng Miêu Hoàng thượng đem gậy massages đâm vào càng sâu không cho phép Xà Tị phun ra gậy massages.

Y cười híp mắt nhìn Xà Tị nói: “Ái phi muốn phun ra cũng được, nhưng nhất định phải đem món đồ này liếm ướt mới có thể hầu hạ trẫm.”

Xà Tị nhẹ nhàng gật gù, Miêu hoàng thượng lúc này mới cho phép nó nhả gậy massages, nó lè lưỡi đảo vòng quanh đỉnh gậy massages, đem nước bọt bôi lên khắp trên đỉnh, sau đó mới từ đỉnh mà liếm xuống.

Miêu Hoàng thượng cố ý dùng tính khí đâm vào đầu lưỡi của Xà Tị, đầu lưỡi của nó vốn là dài hơn nữa còn chẻ đôi, quy đầu đụng vào cái lưỡi màu đỏ tươi liền nhẹ nhàng mà run run, nó muốn rút lưỡi về, lại bị Miêu Hoàng thượng dùng gậy massage ngăn chặn lại.

Xà Tị không biết làm sao bây giờ, cái lưỡi rần tiến thối lưỡng nan, nó giương mắt nhìn Miêu Hoàng thượng đang mỉm cười đắc ý, Miêu Hoàng thượng cố ý nhắc nhở: “Ái phi muốn đem cả cây gậy đều liếm ướt a, nếu không phải vật lớn như vậy không bị làm ướt át mà cắm vào trong huyết của trẫm thì trẫm sẽ bị thương.”

Ánh mắt Xà Tị nhìn về phía tính khí của đối phương, cây tính khí này không bằng gậy massage về độ lớn và độ thô nhưng cũng không tính là nhỏ, linh khẩu đã chảy dâm dịch rồi chảy vào miệng nó.

Xà Tị không tự chủ được hô hấp trở nên loạn, cái lưỡi vốn là quần quít lấy gậy massage như một cái con rắn nhỏ, run rẩy quần lấy đè lên quy đầu ma sát lấy lòng.

Miêu Hoàng thượng lập tức cảm giác được sự lạnh lẽo của lưỡi rần ở trên quy đầu dao động, tính khí hùng hực không tự chủ được truy đuổi điểm lạnh lẽo ấy, cảm giác lạnh lẽo chậm chậm trượt về phía linh khẩu, cái lưỡi chẻ đôi thăm dò đâm vào linh khẩu.

“A...” Khoái cảm sắc bén làm Miêu Hoàng thượng tê cả da đầu, linh khẩu đồng thời hơi co rút lại, dĩ nhiên kẹp lấy đầu nhọn của lưỡi rần. Xà Tị giống như được cổ động lưỡi rần trở nên vừa mảnh vừa dài, lại đi sâu vào linh khẩu thêm mấy phần.

“Ừ... A...” Linh khẩu vốn là chỗ mẫn cảm, lúc này bị một lưỡi rần nhỏ dài xâm phạm, chỉ cảm thấy trong lạnh lẽo mang theo khoái cảm kỳ dị. Miêu Hoàng thượng không ngăn cản Xà Tị tiếp tục tiến vào linh khẩu vì tính khí đứng thẳng tắp đã nói rõ tất cả.

Miêu hoàng thượng rút gậy massage ra khỏi miệng Xà Tị, nước bọt không cách nào nuốt xuống chảy khắp môi và cằm của Xà Tị. Lưỡi rần mềm mại cẩn thận từng li từng tí một đánh đưa, Miêu Hoàng thượng không kìm lòng được kêu rên. Xà Tị thành kính ngâm quy đầu đỏ chót, lưỡi rần khuấy đảo niệu đạo, đôi môi ôn nhu hôn quy đầu.

Lần thứ nhất tiếp thu ngoại vật xâm phạm tính khí phân bố ra dâm dịch, Miêu Hoàng thượng khó có thể tưởng tượng mình lại ngấm đồng ý để Xà Tị tiến vào linh khẩu của mình, y có thể cảm nhận được lưỡi rần lạnh lẽo ở trong niệu đạo tiến vào rút ra, cùng với răng nanh sắc bén nhẹ nhàng đụng vào quy đầu làm y thích thì đến run rẩy.

Cho dù Xà Tị lại khắc chế dâm tính của bản thân nhưng xà đối với phương diện tính sự trời sinh vô sự tự thông, nhìn động tác của Miêu Hoàng nó liền biết Miêu Hoàng thượng muốn cái gì, nhưng y đã sớm hình thành thói quen chịu đựng và tự hạn chế nên khi Miêu Hoàng thượng động dục thì tỏa ra mùi khiến cả người đều ngọt ngào căng thẳng.

Nhận ra được Xà Tị căng thẳng ẩn giấu dưới khuôn mặt không hề cảm xúc, Miêu Hoàng thượng cố ý mở lớn chân, hoa huyết ẩn giấu ở dưới tính khí hơi mở ra, hoa môi dính đầy dâm thủy chảy ra từ hoa huyết, dâm thủy theo miệng huyết tiếp tục chảy xuôi về phía dưới làm ướt cả cánh móng tròn tròn.

Cái đuôi mèo trắng như tuyết sung sướng lay động một hồi, chớp đuôi lặng lẽ đưa về phía giữa hai chân, đầu tiên là nhẹ nhàng lướt qua cổ và hầu kết rồi lại cố ý ở cầm đầy nước bọt của Xà Tị quét tới quét lui, trêu đùa làm cho Xà Tị muốn không thở nổi.

Miêu trời sinh chính là cao thủ dùng đuôi, hành động thoải mái liếm đuôi của mình, hoặc là truy đuổi đuôi của người khác là bản năng của mèo, Miêu Hoàng thượng cũng không ngoại lệ, nhưng ý hiện tại không muốn ôm đuôi của mình liếm tới liếm lui, ý chỉ muốn dùng đuôi của mình câu dẫn Xà Tị.

Cái đuôi trắng như tuyết sạch sẽ rời khỏi cầm Xà Tị lập tức xoay chuyển phương hướng, hướng về hoa huyết ướt nhẹp. Cái đuôi linh hoạt tách ra hai mảnh hoa môi, để huyết khẩu không hề che lấp mở ra, lộ ở trước mặt Xà Tị thấy rõ ràng một luồng dâm thủy làm sao chảy ra khỏi huyết khẩu.

Đuôi mèo lấy một ít dâm thủy theo nhục phùng qua lại ma sát, chớp đuôi thỉnh thoảng đụng tới hoa hạch mẫn cảm, Miêu Hoàng thượng nắm chặt long bào màu vàng óng bấp bùi co giật khê run, một cổ dâm thủy tuôn ra, tính khí cứng rắn muốn bắn tinh, lại bị lưỡi rắn ngăn chặn chỉ có thể ở trong miệng Xà Tị không ngừng mà nở lớn.

“Ah.. ha... Ái phi...” Miêu Hoàng thượng rên rỉ lên nói: “Đem đầu lưỡi lấy ra, dùng đầu lưỡi liếm tính khí, trẫm muốn bắn ở trong miệng ái phi.”

Xà Tị nghe lời thu lưỡi rắn về, nâng tính khí Miêu Hoàng thượng lên liếm láp, ánh mắt lại không nhìn được nhìn cái đuôi mèo mong chờ. Đuôi mèo dính đầy dâm thủy một lần lại một lần ma sát hoa hạch chỉ chốc lát sau hoa hạch sung huyết sưng đỏ đứng thẳng ở giữa hoa môi.

Miêu Hoàng thượng tựa hồ không vừa lòng khi lấy đuôi đơn giản đùa bỡn hoa huyết, ý đẩy ra hoa môi, để đuôi không có trở ngại đâm vào huyết khẩu. Xà Tị nhất thời căng thẳng muốn nhắm mắt, nhưng không khống chế được hai mắt nhìn chăm chăm cái đuôi lông xù từng tắc một đi vào hoa huyết.

“A... Aha... Ái phi... Quá sâu... Trẫm không xong rồi... Ah...” Miêu Hoàng thượng nắm hoa môi, lông mềm cắm vào huyết khẩu nghịch hướng ma sát nhục bích, mãi đến tận chớp đuôi đi vào dưới đáy nhục đạo mới ngừng lại.

Hoa huyết nuốt trọn cái đuôi bù xù co rút rồi co rút lại, bởi vì quá mức thoải mái dâm thủy không ngừng mà tuôn ra, chỉ chốc lát sau liền làm ướt hết đuôi và ngón tay của Miêu Hoàng thượng. Miêu Hoàng thượng lấy ngón tay ra, hai mảnh hoa môi lập tức bao vây lấy cái đuôi, lông đuôi trắng như tuyết nổi bật giữa hai chân vô cùng dâm mỹ.

Hết phần 5.

6. Chương 6

Miêu Hoàng thượng nâng mặt Xà Tị lên, mặt Xà Tị từ lâu đã đỏ chót một mảnh, khoe miệng còn dính nước bọt trong suốt, hai mắt nó nhìn chăm chú Miêu hoàng thượng trong mắt tràn ngập thâm trầm dục vọng.

“Ái phi của trẫm a!” Miêu Hoàng thượng thở dài nói, đầu ngón tay mang theo mùi dâm thủy hơi nhàn nhạt bay vào trong lỗ mũi Xà Tị làm mặt nó càng thêm đỏ. Tuy rằng vẻ mặt Xà Tị trước sau như một vẫn lạnh lùng, thế nhưng toàn thân cứng đờ không dám nhúc nhích.

“Khanh như thế là không muốn hầu hạ trẫm à?” Miêu Hoàng thượng hỏi, tính khí đánh vào trên gương mặt xinh đẹp, phóng dăng ma sát môi của Xà Tị.

“Thuộc hạ đồng ý hầu hạ hoàng thượng.” Xà Tị trả lời, mỗi lần nó nói ra một chữ, Miêu Hoàng thượng lại cố ý dùng quy đầu ma sát khoe miệng của nó, đem dâm dịch bôi lên ở trên bờ môi của nó.

“A.” Miêu Hoàng thượng không tin khê Xi” một tiếng: “Vây sao mỗi lần hầu hạ trẫm khanh đều có gương mặt lạnh lùng?”

“Thuộc hạ là dân xà, sợ hoàng thượng không chịu nổi.” Dân xà đối với nhu cầu tình dục vốn mạnh hơn so với xà phổ thông, Xà Tị từ nhỏ nhất định phải học tập khắc chế dâm tính phóng dăng, hơn nữa từ khi nó lên giường với Miêu Hoàng thượng thì bất luận tâm linh hay là thân thể đều chỉ thuộc về Miêu hoàng thượng, nhưng quanh năm tình dục ngọt ngào nó lại không dám bại lộ tính dâm thiên tính của mình, lo lắng mình sẽ tổn thương Miêu Hoàng thượng.

“Trẫm cũng muốn xem khanh làm sao để trẫm không chịu nổi.” Miêu Hoàng thượng một cái tóm chặt cổ áo của Xà Tị dùng sức mà đem nó ném lên trên giường.

Xà Tị vừa muốn ngồi lên, Miêu Hoàng thượng liền nằm đè lên khiến cho nó không thể động đậy, con mắt Miêu Hoàng thượng nhìn chằm chằm cái cổ trắng nõn của Xà Tị ngón tay tìm thấy nhuyển kiếm bên hông của Xà Tị ném xuống giường, sau đó nắm ngón tay linh hoạt mở đai lưng y phục dạ hành, lôi kéo vạt áo, lộ ra áo lót trắng nõn bên trong.

“Hoàng... A...” Xà Tị hé miệng muốn nói cái gì, nhưng Miêu Hoàng thượng nhân cơ hội hôn lên đôi môi lạnh lẽo mềm mại nhưng rất co dãn của nó. Miêu Hoàng thượng một bên đem bàn tay tiến vào áo lót của Xà Tị, xoa xoa làn da bóng loáng rắn chắc, một bên bá đạo mút vào môi của nó.

Khắp thân thể của Xà Tị đều lạnh lẽo, bàn tay và đôi môi của Miêu Hoàng thượng mang theo nhiệt độ nóng bỏng như bàn ủi khắc ở trên da thịt của nó làm cho cả người nó run rẩy.

“Ái phi, môi của khanh thật mềm mại.” Mãi đến tận khi môi của Xà Tị bị hôn đến sưng lên Miêu Hoàng thượng mới hài lòng rời khỏi đôi môi, tiếng nói trở nên thâm trầm mang đầy dục vọng.

Xà Tị nắm chặt ga trải giường, thở hổn hển nói: “Thuộc hạ cầu hoàng thượng đừng như vậy, thuộc hạ là dân xà, sẽ mất khống chế.”

“Ồ? Trẫm phi thường chờ mong dáng vẻ ái phi mất khống chế.” Miêu Hoàng thượng đem mặt vùi vào vai của Xà Tị rồi từng từ từ liếm hôn gò má đồng dạng cũng rất lạnh lẽo sau đó khiêu khích liếm vành tai của Xà Tị nói: “Nghe nói hùng xà phía dưới có hai cái côn thịt, nhưng mỗi lần khanh hầu hạ trẫm thì trẫm chỉ nhìn thấy khanh có một cái, ái phi, khanh đem một cái côn thịt nữa giấu ở nơi nào? Để trẫm coi trộm một chút.”

Bên tai truyền tới giọng nói nhỏ nhẹ làm vẻ mặt nguyên bản lãnh đạm của Xà Tị từ từ đỏ lên, nó hoàn toàn không biết đối phó thế nào với Miêu Hoàng thượng, không thể làm gì khác hơn là quay mặt đi, không nhìn vẻ mặt mỉm cười của Miêu Hoàng thượng nhưng nó ngượng ngùng đến cái cổ cũng hồng lên. Hai tay nó lại không dám chạm vào Miêu Hoàng thượng, chỉ có thể liều mạng nắm chặt ga trải giường, mới có thể khống chế dục vọng.

Xà Tị càng nhẫn, Miêu Hoàng thượng càng cao hứng, quệt mồm quay về hôn lấy hôn để mặt của Xà Tị nói: “Ái phi nếu không chịu để cho trẫm xem một cái côn thịt khác thì trẫm chỉ có thể nghĩ biện pháp để ái phi ngoan ngoãn móc ra.”

Nói xong Miêu Hoàng thượng mở hai chân, quỳ gối ở hai bên mặt của Xà Tị, tính khí cứng rắn thẳng tắp để ngay trước mắt Xà Tị. Nó liếc mắt liền thấy hạ thể của Miêu Hoàng thượng có một ít lông mao thừa thốt, tính khí ngấn cao làm cho nó có thể nhìn thấy rõ ràng hoa huyết không có âm nang, hoa hạch trên đỉnh lồi ra cùng với hoa môi vẫn ngậm lấy cái đuôi ướt dầm dề dâm thủy. Hậu huyết không có người an ủi nhẹ nhàng hướng vào phía trong co rút lại, hoa huyết chảy ra dâm thủy chạm rãi chảy xuống làm ướt miệng hậu huyết đáng yêu nhăn nhoe.

Miêu Hoàng thượng không cho phép Xà Tị quay mặt nhìn qua chỗ khác, y vặn vẹo eo, tính khí vung vẩy vô nhẹ vào mặt làm Xà Tị mím chặt môi, trên trán cũng chảy ra đầy mồ hôi.

“Vào lúc này làm ra vẻ ngây thơ, ái phi không cảm thấy quá trễ sao” Miêu Hoàng thượng trêu đùa nói, càng mở rộng hai chân, làm cho hoa hạch ở trên mặt Xà Tị phồng lên dâm dăng trước sau trái phải ma sát chóp mũi. Y đã sớm động dục, dâm thủy tanh ngọt theo đuôi chảy ra, từng chút từng chút phun tung toé trên mặt Xà Tị.

Tính khí nhổng lên thật cao bởi vì khoái cảm từ hoa huyết nên linh khẩu chảy ra niêm dịch trong suốt ngưng kết thành từng giọt rơi vào trên tóc của Xà Tị. Miêu Hoàng thượng thở hổn hển lắc lắc eo và mông, lấy tay đưa đến phía sau hậu huyết nhăn nheo, dựa vào dâm thủy trơn trượt đầu ngón tay vẽ vòng quanh miệng hậu huyết nhăn nheo.

“Ái phi, hậu huyết của trẫm vẫn là lần đầu tiên, ái phi nếu như dùng hai cái xà hành đồng thời đâm vào hai cái huyết, hậu huyết của trẫm lần đầu tiên cũng là cho ái phi.” Miêu Hoàng thượng khàn giọng nói, trong lúc đó hậu huyết đột nhiên co rút lại ngậm lấy ngón tay làm Miêu Hoàng thượng phải nhỏ giọng rên “Miêu ô” một tiếng, bắp thịt co giật, dường như một giây sau sẽ cao trào.

Đuôi mèo vào ra hoa huyết từ lâu không còn sạch sẽ trắng như tuyết nữa. Lông đuôi ngổn ngang mang ra dâm thủy mở ra hoa môi đỏ hồng, lông đuôi trắng ma sát nhục đạo mãi mãi cảm kích thích làm nhục đạo trở nên căng thẳng khiến cho hoa môi sung huyết trở nên đầy đặn, hoa hạch càng ngày càng bộc phát sưng to.

Bị chính đuôi của mình thao sinh ra cảm giác thoải mái, Miêu Hoàng thượng nắm lấy hoa hạch dè eo xuống đem hoa hạch đưa tới miệng của Xà Tị nói: “Ái phi liếm cho trẫm ở nơi này.”

Nói xấu nó lấy một ngón tay chen vào hậu huyết căng hẹp, lần đầu tiên bị dị vật xâm lấn hậu huyết lập tức xoắn lấy ngón tay khiến cho ngón tay ra vào rất khó khăn.

Miêu Hoàng thượng hí mắt rên rỉ: “Ái phi, hậu huyết của trẫm quá khó chịu vậy phải làm sao bây giờ?” Giọng nói của y mang vẻ thương lượng nhưng hoa hạch phồng lên sượt qua môi của Xà Tị.

Dâm thủy tanh ngọt bị Miêu Hoàng thượng bôi lên môi làm sự ỉn nhẵn tình dục của Xà Tị từng chút từng nuốt chửng lý trí của nó, hoa hạch sưng đỏ bị Miêu Hoàng thượng tàn nhẫn kéo dài, cái đuôi màu trắng ra ra vào vào trong nhục phùng đỏ hồng có vẻ đặc biệt tục tĩu làm dâm thủy rơi vào trên môi, trên cằm của Xà Tị.

Xà Tị khắc chế không được lè lưỡi liếm liếm dâm thủy trên môi, mùi vị thuộc về Miêu Hoàng thượng ở giữa răng môi tản ra, rõ ràng là mang theo mùi tanh lại làm cho nó say sưa cực kỳ. Đầu lưỡi phân nhánh đụng vào hoa huyết sau đó như con rắn nhỏ cuốn lấy hoa hạch. Hoa hạch dị thường mãi mãi cảm đụng vào đến cái lưỡi lạnh lẽo, liền tuôn ra một luồng khoái cảm mãnh liệt. Miêu hoàng thượng nhất thời “Mế a” một tiếng, cảm giác được nơi sâu trong nhục đạo tuôn ra một luồng dâm thủy ấm áp hoa huyết giống như không khống chế phun ra cổ dâm thủy này.

Lưỡi rắn chen vào dưới bàn tay đang nắm hoa hạch của Miêu Hoàng Thượng sau đó liếm hoa hạch căng cứng. Miêu Hoàng thượng buông tay ra ngón tay cắm vào hậu huyết cũng bắt tri bắt giác rút ra, y liều mạng mở lớn chân, kích động đem hạ thể của mình đưa đến trước miệng Xà Tị.

Xà Tị đẩy hoa huyết ra miệng ngậm hoa môi mút vào, nhưng đầu lưỡi nhắm ngay hoa hạch lồi ra liếm láp nghiền ép. Miêu Hoàng thượng nhìn không được hạ thể nhẹ nhàng run rẩy, dâm thủy theo bắp đùi bên trong chảy trượt xuống.

Kéo cao long bào màu vàng óng vạt áo miễn cưỡng che đầy tính khí tràn đầy thủy quang, vùi đầu ở phía dưới nó dùng răng nanh nhẹ nhàng gặm cắn hoa hạch của Miêu Hoàng thượng.

Hạ thân của Xà Tị lặng lẽ phát sinh biến hóa, hai chân từ từ biến thành một cái đuôi rắn màu đen, vẩy rắn dần dần mà bao trùm đến phần eo của Xà Tị.

Xà Tị nắm lấy đuôi của Miêu Hoàng thượng đem đuôi từ bên trong hoa huyết rút ra, hoa huyết ướt đầm dề sớm bị cái đuôi đâm vào không cách nào khép lại hình thành một lỗ tròn, nhục bích dâm mị khát khao mấp máy, hoa môi sung huyết theo sự mấp máy của nhục bích mà run rẩy, cái đuôi rút ra làm dâm thủy từng giọt nhỏ rơi xuống.

Xà Tị vội vã dùng miệng ngăn chặn hoa huyết, lưỡi rắn cũng thuận theo tiến vào bên trong hoa huyết dâm thủy tràn ngập ấm áp đã tràn lan thành một thủy huyết, bên trong nhục đạo ấm áp đến khó mà tin nổi.

“Ái phi... A...ah...” Miêu Hoàng thượng cảm giác được đầu lưỡi lạnh lẽo không ngừng mà hướng vào trong cơ thể y, y rên rỉ: “Đến cùng... A... Ái phi... Ái phi... A ah...”

Đầu lưỡi duỗi dài liếm láp mỗi một tác trong nhục bích, nhục bích yếu đuối rõ ràng cảm thụ được đầu lưỡi rần phân nhánh ôn nhu âu yếm, tựa hồ đang chuẩn bị cho sự xâm phạm sao này.

Miêu Hoàng thượng tình nguyện bị Xà Tị mãnh liệt va chạm vào hoa huyết, cũng không muốn Xà Tị ôn nhu lưu luyến đối xử với y như vậy, thái độ quý trọng này sẽ chỉ làm thân thể của y càng ngày càng đậm đặng, y hi vọng Xà Tị dùng hai cái bộ phận sinh dục thao y làm trong bụng y toàn bộ là tinh dịch, đâm huyết phun không ra chỉ là đâm thủy còn có thể phun ra tinh dịch đâm loạn của mèo.

Đuôi rần xao động bất an đang đưa, cho tới nay tình dục hầu như nhấn chìm lý trí của Xà Tị, răng nanh sượt qua hoa môi và hoa hạch làm Miêu Hoàng thượng rên rỉ thở dốc muốn Xà Tị dùng răng nanh đâm thủng hoa môi và hoa hạch để mị độc làm y mất đi dây thần kinh xấu hổ khiến y trở nên càng thêm đậm đặng.

Yêu thích hoàng thượng, yêu hoàng thượng, giống như là trời cao nhất định đã sắp xếp như vậy, nhưng mà thứ tình cảm này nó không dám khinh nhờn, nó chỉ là ám vệ của hoàng thượng, hơn nữa nó là đâm xà có vị trí thấp kém nhất trong Xà Tộc tại sao có thể yêu hoàng thượng cao quý nhất của Đại Miêu quốc? Nó thậm chí không dám ở trong cơ thể của hoàng thượng bản tính, chỉ lo tinh dịch mình bắn thủ ô nhiễm thân thể của hoàng thượng.

Xà Tị cảm giác mình sắp điên rồi, Miêu hoàng thượng vặn vẹo eo, nhục đạo bởi vì sung sướng mà sung huyết kẹp chặt lấy lưỡi rần của nó, đâm thủy tanh ngọt không ngừng mà chảy vào đầu lưỡi cảm giác ẩm áp này làm nó muốn điên cuồng, nhục đạo nhẹ nhàng co giật phảng phất như mời gọi nó tiếp tục đùa bỡn hoa huyết đậm đặng. Xà Tị như điên rồi càn quét mỗi một nơi trong nhục đạo khiến Miêu Hoàng thượng càng nổi lên dâm tính.

“A a... Ái phi... khanh muốn đem trâm liếm đến điên rồi a...” Miêu Hoàng thượng ôm lấy đầu Xà Tị lưỡi rần thật dài ở trong nhục đạo liếm khắp chung quanh, y có thể cảm giác mình nơi sâu trong cơ thể đều bị lưỡi rần xâm phạm, lần thứ nhất được đi vào hoa huyết nên lưỡi rần tựa hồ đối với mỗi một nơi đều tràn ngập hiếu kỳ, luôn yêu thích liếm một liếm đâm một đâm, trêu đến nhục bích nhúc nhích co giật.

Hết phần 6.

7. Chương 7

Xà Tị không chế đuôi rần từ bên giường lấy ra thuốc bôi trơn, đuôi rần vòng quanh khéo léo mở cái nắp nhưng nửa ngày cũng chưa mở ra được, Xà Tị nôn nóng đánh mấy cái xuống ga trải giường rồi dùng cái đuôi cứng rần thẳng thắn đâm thủng hộp thuốc bôi trơn, cuốn đuôi lấy thuốc bôi trơn màu nhũ bạch hướng về cái miệng của Miêu Hoàng thượng.

Đã bị khoái cảm phía trước bắt tù binh mà chính Miêu Hoàng thượng cũng không biết chuyện này, hai tay Xà Tị xoa nắn cái miệng vĩnh viễn cao hai tay trái phải lôi kéo cái miệng tràn ngập co dãn, cuối đuôi đụng vào miệng hậu huyết nhăn nhoe màu sắc khá nhạt, đem thuốc bôi trơn bôi lên miệng hậu huyết nhăn nhoe, sau đó tinh tế dùng đuôi thăm dò đâm vào bên trong hậu huyết.

Khi bị dị vật đâm vào tràng đạo thì Miêu Hoàng thượng phát ra tiếng mèo kêu ngắn ngủi, lưỡi rần kích thích làm cho nhục đạo vẫn nằm ở trạng thái co rút lại mặc kệ y làm mọi cách thả lỏng nhục đạo đều không thể thả lỏng, dẫn đến hậu huyết không thể thả lỏng để đuôi rần tiến vào.

Xà Tị không gấp gáp một bên nhẹ nhàng xoa xoa cái miệng của Miêu Hoàng thượng một bên dùng đuôi rần đem thuốc bôi trơn vào tràng đạo, lưỡi rần thì lại tiếp tục kích thích hoa huyết.

Tính khí cứng đến đau đớn, nhưng hai huyết được kích thích còn chưa đủ để Miêu Hoàng thượng bắn ra, y hưởng thụ Xà Tị hầu hạ, này điều chứng tỏ đâm xà lạnh lùng kỳ thực tình ôn nhu nhất, cũng tới gần bước, cứ tự cho là mình chỉ là ám vệ của y. Nếu như Xà Tị ở trong lòng của y thật sự yên vẹn chỉ là một ám vệ, y làm sao có thể để Xà Tị leo lên long sàng của y.

Y đường đường là Đại Miêu quốc Hoàng Đế bệ hạ không thiếu ám vệ trung tâm cũng không thiếu người làm ấm giường chỉ thiếu một người yêu. Nhưng mà điều này thì Xà Tị dần dần không hiểu, nó chỉ biết lên giường chính là người làm ấm giường xuống giường chính là ám vệ, Miêu Hoàng thượng cảm giác mình sắp bị Xà Tị làm tức đến chết rồi.

Hiện tại Xà Tị bị y dụ dỗ dần dần mất khống chế, còn chủ động dùng đuôi đùa bỡn hậu huyệt của mình khiến Miêu Hoàng thượng vừa hưng phấn lại khó nhịn, dâm thủy chảy ra càng ngày càng nhiều.

Có thuốc bôi trơn nên hậu huyệt chỉ chốc lát trở nên ướt át, đuôi rắn cứng rắn như sắt vụn vọt tiến vào bên trong hậu huyệt, theo cuối đuôi tinh tế đi vào nhưng phía sau cái đuôi càng ngày càng thô to, từng chút một làm hậu huyệt căng ra. Miệng huyệt màu hồng nhẵn nhéo bị đuôi rắn chống đỡ trở nên bằng phẳng mãi đến tận khi biến thành một vòng da thịt bao vây lấy đuôi rắn, thuốc bôi trơn dư thừa từ lâu chảy ra khỏi miệng huyệt làm hậu huyệt và cả đuôi rắn màu đen trở nên trơn nhẵn.

Miêu Hoàng thượng có thể tưởng tượng được hậu huyệt của mình đã biến thành lỗ tròn, vậy rắn lạnh lẽo bóng loáng theo đuôi rắn tiến vào, nghịch hướng ma sát miệng huyệt cùng tràng bách.

“Miêu ô...” Đuôi rắn đem hậu huyệt nhồi đến chặt chẽ, mà cái đuôi thâm nhập đến cuối tràng đạo tựa hồ như đang tìm kiếm chỗ ẩn nấp.

Miêu Hoàng thượng xưa nay không nghĩ tới hậu huyệt chính mình cũng ẩn nấp như vậy, chỉ là bị chớp đuôi của Xà Tị ma sát ra vào thì có từng trận khoái cảm truyền đến, tràng đạo càng không kìm được kẹp chặt đuôi rắn giống như một cái miệng nhỏ tham lam cắn vào đuôi rắn.

Sau đó, Xà Tị rút ra một đoạn nhỏ đuôi rắn, lại tàn nhẫn mà đâm vào, Miêu Hoàng thượng nhất thời trợn mắt lên, “miêu ô” kêu to, lần thứ hai bị đuôi rắn đâm mạnh vào hậu huyệt, vậy rắn nghịch hướng ma sát qua tràng bách, thuốc bôi trơn hoàn toàn hòa tan “Xì xì” một tiếng phun ra làm ướt bắp đùi trong của Miêu Hoàng thượng cùng với thân rắn.

Ẩm ướt hoạt hoạt làm tràng bách liên tục nhận được khoái cảm thì hai chân Miêu Hoàng thượng mềm nhũn, cả người ngã ngồi lên nửa người dưới của Xà Tị đã hoàn toàn biến thành thân rắn. Xà Tị thân thể mềm mại đến có thể ung dung ôm gọn Miêu Hoàng thượng nhẹ nhàng nâng mông y lên vùi đầu ở hai chân Miêu Hoàng thượng động tác không thay đổi tiếp tục dùng lưỡi rắn liếm láp dâm thủy tuôn ra từ hoa huyệt.

Lưỡi rắn rớt cục liếm đến cái miệng nhỏ thần bí dưới đáy nhục đạo, hai đầu lưỡi khẽ đôi xoa gầy cái miệng nhỏ, nhọt nhọt đâm vào bên trong cái miệng nhỏ.

“Không... Không thể liếm... A a...” Hoa huyệt hết sức ẩn nấp không chịu nổi kích thích mãnh liệt như thế, khi hai đầu lưỡi nhỏ đâm vào bên trong cái miệng nhỏ yếu đuối thì khoái cảm đáng sợ vọt thẳng tiến vào đại não của Miêu Hoàng thượng khiến cho đầu óc của Miêu Hoàng thượng trống không, thân thể dưới sự kích thích mãnh liệt làm y theo bản năng nắm chặt tính khí, trên dưới tuốt động tính khí cứng rắn để làm giảm bớt khi hậu huyệt sản sinh ra khoái cảm đáng sợ.

Muốn đem Miêu Hoàng thượng liếm đến cao trào, muốn đem Miêu Hoàng thượng liếm đến phun tinh, muốn dùng tinh dịch của chính mình ô nhiễm toàn bộ thân thể này, trong đầu óc Xà Tị chỉ còn dư lại những ý niệm này, nó đẩy hai tay của Miêu Hoàng thượng đang nắm tính khí ra, dùng pháp lực đem hai tay Miêu Hoàng thượng trói lại để ra phía sau.

Không có cách nào tự cứu mình Miêu Hoàng thượng chỉ có thể nhìn tính khí cứng rắn lẻ loi, hoa huyệt bị lưỡi rắn tùy ý xâm phạm, hậu huyệt bị đuôi rắn liên tục thao.

“Ái phi... A a... Ái phi... Không muốn liếm... Ô meowu meoww...” Miêu Hoàng thượng vừa lên tiếng là mang theo tiếng khóc nức nở cầu xin: “Trẫm... Trẫm không xong rồi... A a... Muốn bắn.. Meow ô... Ái phi...”

Nước bọt mang theo mị độc theo lưỡi rắn chảy vào bên trong hoa huyệt, hai cái đầu lưỡi rắn theo hai phương hướng khác nhau liếm nhục đạo sau đó đồng thời cắm vào trong cái miệng nhỏ, rút ra rồi lại cắm vào, một lần lại một lần thao cái miệng nhỏ, xâm phạm lối vào duy nhất của sào huyệt.

“Meow—” Miêu hoàng thượng phát ra tiếng rên dài thê thảm, đầu ngưỡng cao cao, cả người kịch liệt co giật, đầu ngón chân cuộn lại, bắp đùi không ngừng co giật, hoa huyệt càng co giật không ngừng phun ra lượng lớn dâm thủy, cho dù Xà Tị dùng miệng ngăn chặn hoa huyệt, dâm thủy vẫn văng lên mặt Xà Tị.

Cái miệng nhỏ co giật, toàn bộ nhục đạo cũng co giật, Xà Tị lưu luyến liếm nhục đạo một hồi, đang trong cao trào Miêu Hoàng thượng lại một lần nữa phun ra dâm thủy.

Xà Tị rút lưỡi rần ra, hai tay đẩy ra hoa môi hoàn toàn sung huyết, hoa huyết trở nên càng mở lớn hơn, màu sắc đỏ tươi, miệng hoa huyết ướt đầm cũng sung huyết tỏa ra thủy quang dâm mỹ, trong nhục đạo còn ngọ nguyệt tiết ra dâm thủy trong suốt.

Hoa huyết vừa qua cao trào nhưng hậu huyết bị đuôi rần thao cũng càng trở nên dâm đẳng, hai tay bị khóa sau lưng nên Miêu Hoàng thượng không thể động đậy, hoa huyết bị liếm đến cao trào căn bản vẫn không có thỏa mãn, trái lại càng ngày càng trống vắng khát khao.

“Hoàng thượng đến như vậy cũng không có bắn sao?” Xà Tị tê tê phun ra lưỡi rần yêu thương liếm hoa hạch nhưng không động vào tính khí cần phát tiết.

“A...” Hoa huyết phun ra một cổ dâm thủy làm ướt nhẹp ngón tay của Xà Tị, phía sau hậu huyết bị thao mang tới khoái cảm nhưng không đủ để tính khí bắn tinh, Miêu Hoàng thượng khàn giọng nói: “Ái phi... Dùng xà hành của khanh thao cho trẫm bắn... A... Mau mau... Trẫm không chịu được...”

Xà Tị nửa người trên là hình người nửa người dưới hóa thành thân rắn dán lên hoa huyết của Miêu Hoàng thượng, đột nhiên dưới bụng xà đang dán vào hoa huyết xuất hiện biến hóa, vài miếng vẩy không đáng chú ý lật lên, duỗi ra hai cái xà hành, xà hành giống như hai đóa hoa, nhưng cái gọi là cánh hoa kỳ thực là từng cây từng cây thịt gai.

Xà hành dài đến mức dị thường đáng sợ ở giữa hai chân của Miêu hoàng thượng, một cái xà hành đỉnh mở ra hoa môi, xà hành không chỉ ngăn chặn hoa huyết, hơn nữa ngăn chặn hoa hạch mà một cái xà hành khác thì lại kẹt ở bắp đùi của y.

Miêu Hoàng thượng cúi đầu xuống liền nhìn thấy một hình ảnh đáng sợ, y tưởng tượng vô số lần Xà Tị lộ ra hai bộ phận sinh dục, nhưng không có nghĩ ra tình huống như hiện nay.

“Hoàng thượng sợ sao?” Xà Tị nhẹ nhàng thở dốc nói, trong giọng nói tràn ngập dục vọng nồng đậm, dùng lý trí còn sót lại khắc chế dục vọng không thao mạnh mẽ vào trong cơ thể của Miêu Hoàng thượng, nhưng thân rắn đã vận vẹo, để xà hành làm phiền hoa huyết.

Xà hành có từng cây thịt chia ra làm phiền hoa môi, hoa hạch cùng với huyết khẩu, dâm thủy theo miệng huyết chảy ra trên từng cây gai thịt lại chảy tới trên xà hành. Rõ ràng là dâm thủy rất ẩm áp nhưng khiến Xà Tị sinh ra cảm giác đau đớn.

Miêu Hoàng thượng đem Xà Tị đang trên người quay mặt đối diện với mình con mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm hai mắt của Xà Tị, y kẹp chặt thân rắn, hai lỗ tai trắng như tuyết dường như bất an lại đứng lên, đuôi mèo cũng trắng như tuyết muốn cuốn lấy đuôi rắn của Xà Tị, nhưng đuôi rắn còn cắm ở trong cơ thể y nên y chỉ có thể coi như thôi.

“Xà Tị, trẫm yêu khanh nên khanh mới có thể bò lên trên giường của trẫm.. A...” Chóp đuôi không biết là tình hình căng thẳng vẫn là cố ý nhúc nhích một chút. Tràng bích của Miêu Hoàng thượng miễn cưỡng không tự chủ được co rút lại làm y phải kêu rên lên một tiếng, sau đó y tiếp tục nói: “Trẫm yêu khanh đồng ý bị hai cái xà hành của khanh đồng thời thao, cũng đồng ý bị tinh dịch của khanh ô nhiễm thân thể.”

Nói xong Miêu Hoàng thượng ưỡn thẳng lưng lên chủ động dùng hạ thân ma sát xà hành, những gai thịt làm hoa huyết có cảm giác không như vẻ ngoài đáng sợ nên Miêu Hoàng thượng thoải mái hơi híp mắt lại nói: “Xà Tị, thật thoải mái, trẫm yêu khanh như vậy, khanh phải cố gắng hầu hạ trẫm mới có thể báo đáp tình yêu của trẫm đối với khanh.. A...”

Miêu hoàng thượng dâm đẳng rên rỉ, Xà Tị kinh ngạc mà nhìn vẻ mặt thoải mái của Miêu Hoàng thượng, có chút không phản ứng kịp. Đột nhiên, Miêu Hoàng thượng bất mãn mà đem hoa huyết chặn lại đỉnh xà hành muốn đem đỉnh xà hành đẩy gai thịt nuốt vào trong cơ thể, Xà Tị vào lúc này mới lấy lại tinh thần, trong đôi mắt từ trước đến giờ lạnh nhạt lộ ra vẻ không thể tin tưởng, tựa hồ không thể tin được Miêu Hoàng thượng sẽ yêu nó.

Nó vội vã vận vẹo thân rắn, xà hành lúc này cũng không có thật sự tiến vào hoa huyết của Miêu Hoàng thượng, nhiễm phải nước bọt có mị độc của dâm xà hoa huyết không vừa lòng co rút lại, dâm thủy tí tách

chảy ra rơi vào trên xà hành.

“Xà Tị, cho trầm.” Nếu như tay có thể cử động, Miêu Hoàng thượng đã sớm ngay ở trước mặt Xà Tị tự an ủi, tính khí không thể phát tiết, hoa huyết trống vắng mà tự co giật bên trong hậu huyết bị đuôi rắn cũng dừng lại không thao nữa, Miêu Hoàng thượng cả người đều không vừa lòng, chỉ có thể dựa vào ma sát xà hành an ủi mình.

“Hoàng thượng không vội, thuộc hạ sẽ đưa cho người.” Xà Tị hé miệng hôn lên đôi môi của Miêu Hoàng thượng, Miêu Hoàng thượng không nhịn nổi vội vã há mồm nghênh tiếp lưỡi rắn xâm nhập vào trong miệng.

Răng nọc phân bố một chút nọc độc vào nước bọt đồng thời đưa vào trong miệng của Miêu Hoàng Thượng, nọc độc đó là mị độc mạnh nhất chỉ cần một chút cũng đủ làm cho Miêu Hoàng thượng động dục. Toàn thân y hết mức dị thường mẫn cảm, chỉ biết là mở ra hai chân tiếp thu xà hành xâm phạm, từ đây thân thể này chỉ có thể cùng nó giao cấu mới có thể thỏa mãn.

Hết phần 7.

8. Chương 8

Miêu Hoàng thượng dùng đầu lưỡi của mình ôm lấy lưỡi rắn lạnh lẽo, không có hai tay chống đỡ, cả người y ngã vào lồng ngực của Xà Tị, tư thế yếu đuối khiến cho Xà Tị đuôi ra hai tay nắm giữ eo của Miêu Hoàng thượng.

Bỗng nhiên, Miêu hoàng thượng phát ra tiếng kêu ghen ngào, phía sau xà hành mang ra một chút thịt của tràng đạo nặng nề thao tiến vào bên trong hậu huyết. Lúc này y ngồi ở trên xà hành của Xà Tị, mà xà hành đã bị ngồi đè ép trên bụng nên Xà Tị vận vẹo thân rắn kéo xà hành qua lại giằng co hoa huyết.

Hai mảnh hoa môi bị chà đạp đến lần qua lần lại, hoa hạch thoải mái càng ngày càng cứng, từng cái gai thịt đâm vào miệng hoa huyết ma sát bên ngoài nhục đạo làm đến bên trong nhục đạo vì dục cầu bất mãn mà co giật, hận không thể liếm xà hành, cầu xà hành thao đi vào chà đạp hoa huyết.

Mị độc từng chút một nuốt chửng lý trí của Miêu Hoàng thượng, toàn thân da thịt chỉ cần đụng vào liền sản sinh cảm giác khiến người ta thích thú sướng khoái đến hoa mắt, tất cả chỉ còn dư lại cảm giác hoa huyết bị ma sát, hậu huyết bị thao đến vui sướng.

Nhận ra được con người của Miêu Hoàng thượng phóng to hơn, Xà Tị nắm cầm của Miêu Hoàng thượng thấy khỏe miệng của Miêu Hoàng thượng chảy xuống một dòng nước bọt, con người phóng to tham lam có thể thấy rõ ràng y đang bị tình dục khống chế.

Y đứng đưa eo mông, liều mạng ma sát xà hành, nhưng trong đầu lại nghĩ không muốn bắn nhanh như vậy, y rên rỉ: “Thật thoải mái... rất thoải mái... Đuôi rất thô... Ô a a... Trầm không nên bị đuôi thao mà bắn... A... Xà Tị... Thao trầm... Ô ô...”

Xà Tị nắm lấy đôi mông của Miêu Hoàng thượng, ép buộc Miêu Hoàng thượng nâng cao nửa người trên, nó cúi người ngậm một núm vú, giống như trẻ con mút sữa mà mút vào núm vú, núm vú chỉ chốc lát liền bị mút đến sưng đỏ, hai đầu vú đỏ hồng đứng thẳng ở trên cơ ngực của Miêu Hoàng thượng.

Xà Tị mê luyến liếm hết mồ hôi nên lồng ngực của Miêu Hoàng thượng dùng mặt ma sát trên cơ ngực của Miêu Hoàng thượng, cuối cùng liếm cắn gât gao cái đuôi mèo của Miêu Hoàng thượng.

“Hoàng thượng, còn muốn Xà Tị thao huyết sao?” Nó nhẹ giọng hỏi, đôi mắt đã mất không chế lộ ra cảm giác như dã thú đói khát.

Miêu Hoàng thượng vẫn nhẫn nhịn không bắn bị Xà Tị vừa hỏi liền theo bản năng há mồm, miệng vừa buông lỏng đuôi mèo ra sự nhẫn nhịn lúc này toàn bộ trôi theo dòng nước, tính khí sung huyết cứng rắn lập tức phun ra tinh dịch, hoa huyết không khống chế tự phun ra đâm thủy, hậu huyết bị đuôi rắn lấp đầy chỉ có thể co giật, khó nhịn phun ra một ít dịch ruột non.

“A... Meoe...” Miêu Hoàng thượng không nói ra được, vô ý thức phát ra tiếng mèo kêu, hai con ngươi dường như tan rã.

“Hoàng thượng rốt cục cũng bắn ra a.” Xà Tị liếm liếm trên miệng của Miêu Hoàng thượng, xà hành to lớn đẩy hạ thể của Miêu Hoàng ra những gai thịt va chạm với quy đầu tính khí mẫn cảm, nghiền nát linh khẩu, linh khẩu bị kích thích hơi mở ra, chảy ra tàn dư tinh dịch.

Xà hành theo quy đầu đi xuống ma sát, phảng phất giống như tay của tình nhân âu yếm từ quy đầu đến gốc rễ của tính khí, thế nhưng hai cái xà hành kẹp lấy tính khí để tính khí ở hai cái xà hành ra vào, cảm giác hơi đâm nhói hóa thành khoái cảm mãnh liệt làm bụng dưới của Miêu Hoàng thượng nhất thời co giật, đuôi rần rần nhập hậu huyết cũng đồng thời kịch liệt thao làm, mỗi lần đều chuẩn xác thao đến điểm mẫn cảm, liên tục thao điểm mẫn cảm. Miêu Hoàng thượng bị khoái cảm đánh tan thần trí, kẹp chặt thân rần, chủ động dùng móng ma sát xà hành.

“Thật thoải mái... Aha... Trẫm thật thích...” Miêu Hoàng thượng muốn nuốt hai xà hành để càng thêm thoải mái y hơi nâng mông lên, sau đó ngồi lên trên xà hành. Hai cái xà hành mọc đầy gai thịt chen ở giữa hai chân, y thả lỏng hoa huyết, để hoa huyết có thể nuốt một cái xà hành. Hoa huyết từ lâu đã mềm ướt kích động phun ra dâm thủy, nhưng tình huống hoa huyết nhỏ bé không người trợ giúp căn bản nuốt không nổi xà hành dữ tợn.

Miêu hoàng thượng bất lực thấy xà hành trượt ra ngoài, khát vọng mà nhìn Xà Tị, thấy Xà Tị không có ý trợ giúp, y lẽ lười, híp mắt liếm môi của Xà Tị nói: “Ah.. a... Trẫm.. Trẫm yêu khanh... Dùng xà hành của khanh thao nát trẫm... A... Trẫm đồng ý chết ở dưới khổ của khanh...” Miêu Hoàng thượng dứt quãng nói, lời nói dâm đang từ trong môi mỏng của y thốt ra, một giọt dâm thủy cũng nhỏ xuống ở trên xà hành.

Xà Tị nghe vậy, đầu óc vì một tiếng nổ tung, cái gì cũng không còn sót lại, hấn dùng lưỡi rần cuốn lấy lưỡi của Miêu Hoàng thượng để Miêu Hoàng thượng không cách nào thu đầu lưỡi về, hai tay đẩy ra hai mảnh hoa môi, một cái xà hành trượt qua hoa hạch đứng vững ở trước miệng huyết.

Hình dáng xà hành giống như đóa hoa hung tàn từng tác một đỉnh tiến vào hoa huyết mềm mại. Miêu Hoàng thượng cảm thấy hoa huyết bị xà hành vừa to vừa dài triệt để mở lớn ra, gai thịt cũng mở ra, có thể là mị độc có tác dụng, y cũng không cảm thấy đau đớn, gai thịt nghịch tiến về phía trước ma sát nhục bích, sản sinh cảm giác trường trường nhưng thoải mái.

“Xà Tị... xà hành của khanh... Quá lợi hại... Aha... Quá thô... rất trưởng... A... Meow... Trẫm không chịu được... A...” Hoa huyết từ ngoài vào trong mở ra, đuôi rần phối hợp với xà hành tiến vào hoa huyết dùng tốc độ đánh xuyên vào hậu huyết, hậu huyết thích thú làm cho cảm giác đau trường phía trước không quá khó chịu.

Hoa huyết căng hẹp bao vây xà hành, bên trong nhục bích khát khao co rút thông qua xà hành truyền vào trong đầu Xà Tị, nó nhanh chóng cử động cái đuôi bên trong hậu huyết nhắm ngay điểm mẫn cảm mô phỏng cách hoạt động của máy massage chạy bằng điện, một luồng khoái cảm như điện lưu từ xương đuôi của Miêu Hoàng thượng truyền đến, Miêu Hoàng thượng hơi nhướng cao khóe mắt, rên rỉ khi lên cao trào.
s://ngocthuỷblog.wordpress.com

Dâm thủy phun trên xà hành, Xà Tị nhân cơ hội đem xà hành cắm xuống đến cùng đem hoa huyết căng hẹp thao mở lớn hơn, dâm thủy từ nơi hai người kết hợp văng ra tung toé.

Bắp đùi của Miêu Hoàng thượng run run, xà hành quá mức to dài đem hoa huyết nhét đến tràn đầy, nhục bích đè ép xà hành, không kiêng kỵ những gai thịt ở mặt trên như một cái miệng nhỏ tham lam liếm láp mỗi một cái gai thịt hưởng thụ gai thịt đâm vào nhục bích sinh ra khoái cảm kỳ diệu.

Miêu Hoàng thượng thoải mái liên tục co rút lại hoa huyết, tính khí bán cương của y theo hoa huyết co rút lại run lên một cái sau đó lại ngẩng đầu lên, tính khí phía dưới hoa huyết đổ đến mức không còn nhìn ra hình dáng, hoa môi lật lên lộ ra miệng huyết ngậm lấy xà hành. Miệng huyết chống đỡ đến cực hạn, hoa huyết theo miệng huyết co rút lại mà run rẩy, vừa đáng yêu vừa đáng thương.

Xà Tị lôi kéo hai mảnh hoa môi, nhìn kỹ dáng vẻ hoa huyết nuốt xà hành, không có hai tay chống đỡ Miêu Hoàng thượng hầu như nằm ở trên đuôi rần, mở rộng hai chân để Xà Tị nhìn xà hành và một đoạn đuôi rần cắm vào hai huyết của y.

Miêu Hoàng thượng dùng ánh mắt mê luyến hỏi: “Xà Tị, khanh yêu thích đáng vẻ trầm hiện tại sao?”

Còn chưa đủ! Xà Tị vuốt nhẹ hậu huyệt của Miêu Hoàng thượng, nó còn muốn cắm vào nơi này.

Ý nghĩa trong lòng cũng Xà Tị vừa nổi lên thì một xà hành khác kẹt ở bắp đùi cũng bắt đầu rục rà rục rịch, đuôi rắn từ hậu huyệt chậm chậm rút ra, dịch ruột non thuận theo chảy ra. Xà Tị dùng hai tay đẩy hai cánh mỏng của Miêu Hoàng thượng ra, một cái xà hành đứng vững ở hậu huyệt đã tạm thời không đóng lại được, sau đó từng tắc từng tắc xâm phạm tiến vào tràng đạo.

“Meow...” Miêu Hoàng thượng phát ra một tiếng khóc rưng rức như mèo kêu, tràng đạo một lần nữa bị thao mở khi cả cây xà hành toàn bộ đi vào hết mới ngừng lại.

Hai huyệt động phân biệt cắm vào một cái xà hành, cách một tầng màng thịt đáng thương, Miêu Hoàng thượng mỗi lần hô hấp đều cảm giác được bên trong nhục bích bị gai thịt đâm vào thì sáng khoái đến co rút lại.

“Tất cả đã vào bên trong rất trướng rất căng...” Xà Tị thở hổn hển nói, lưỡi rắn nhẹ nhàng liếm vào mặt Miêu Hoàng thượng, nói: “Thuộc hạ rất muốn quấn chặt thân thể hoàng thượng, một bên thao hai cái huyệt của hoàng thượng, một bên khẩu giao cho hoàng thượng.”

Nếu như là người khác e không làm được một bên thao huyệt một bên khẩu giao, nhưng Xà Tị là rắn thân thể có thể tùy ý uốn lượn, mặc kệ tư thế khó như thế nào nó cũng có thể làm được.

Miêu Hoàng thượng chỉ cần tưởng tượng hai xà hành toàn là gai thịt hết sức thao hai huyệt, hình ảnh những gai thịt đâm vào hoa huyệt và hậu huyệt ra ra vào vào thì toàn thân y đều hưng phấn đến run cầm cập.

“Xà Tị... Trầm...” Miêu Hoàng thượng mới vừa muốn nói chuyện, Xà Tị liền khóa chặt miệng môi của y.

Xà Tị có khuôn mặt âm nhu tuyệt đẹp kết hợp với đôi mắt màu lục bích hình thành một vẻ đẹp quý dị, đôi lông mày dài mà ôn nhu cùng với đôi môi đỏ bồng rất giống như trong truyền thuyết của nhân gian là một mỹ nhân xà xinh đẹp nhưng hung tàn.

Miêu Hoàng thượng cảm giác mình chân chính đã nằm ở trong tay mỹ nhân xà, không chỉ ở Tiên giới được mỹ nhân xà khai bao hoa huyệt hơn nữa còn để mỹ nhân xà hiện ra một nửa hình rắn, dùng xà hành khai bao luôn hậu huyệt.

“Hoàng thượng không cần nói chuyện, cẩn thận cảm thụ Xà Tị.”

Xà Tị vừa nói vừa giơ lên đuôi rắn, đuôi rắn màu đen cuốn lấy thân thể của Miêu Hoàng thượng sau đó ghì lại thân thể của Miêu Hoàng thượng khiến Miêu Hoàng thượng ngồi vào trên xà hành.

Xà Tị nhẹ nhàng đưa thân rắn, thân rắn trắng kiêu nhẹ nhàng lay động trong phạm vi nhỏ nhưng xà hành giống như đóa hoa đâm vào rút ra bên trong hai huyệt, gai thịt lòi ra nhục đạo nộn hồng rồi lại đâm vào bên trong hai huyệt.

Miêu Hoàng thượng chỉ cảm thấy nhục đạo và tràng đạo bị đại lực thao làm, hoa hạch thỉnh thoảng sượt đến gai thịt xà hành, khoái cảm sắc bén làm y liệu mạng đề xuống eo khớp, để gai thịt ma sát vào hoa hạch càng nhiều, hai mảnh hoa môi mở ra, trở nên càng ngày càng căng đầy màu sắc càng ngày càng đỏ hơn.
s://ngocthuylablog.wordpress.com

Lần đầu tiên bị xà hành thao nhưng hậu huyệt rất nhanh thích ứng với gai thịt của xà hành, xà hành công kích điểm mẫn cảm kích thích hậu huyệt phân bố ra dịch ruột non, hậu huyệt trơn trượt phát ra tiếng “Xì xì xì xì” khi thao huyệt làm dịch ruột non chảy xuống ở trên cánh mỏng, đôi cánh mỏng vênh cao trên dưới xóc nảy tạo ra những làn sóng thịt, xà hành thô to màu đỏ tươi ở giữa hai cánh mỏng trắng nõn nhanh chóng thao làm.

“A a a...” Xà Hành đụng vào dưới đáy nhục đạo, một hồi tiếp theo một hồi va chạm ma sát cái miệng nhỏ, địa phương tối tư mật bị thao như vậy làm bụng dưới Miêu Hoàng Thượng co rút nhanh, tựa hồ như đang ngăn cản đối phương thao cái miệng nhỏ, nhưng mà tính khí hưng phấn chảy ra đâm dịch, hậu huyệt cũng thật chặt kẹp lấy một cái xà hành khác đuôi càng lúc càng xiết chặt.

Hết phần 8.

9. Chương 9

Xà hành từng hồi một đâm vào như hôn môi cái miệng nhỏ, khoái cảm mãnh liệt dường như mưa to gió lớn tàn phá Miêu Hoàng thượng, đột nhiên có gì đó liếm cái miệng nhỏ một hồi, Miêu Hoàng thượng không kịp phản ứng, vật kia liền chặn lại cái miệng nhỏ mà liếm láp lên.

Lưỡi vào của cái miệng nhỏ không chịu nổi vật kia liếm láp, rất nhanh mở rộng nghênh tiếp đối phương xâm phạm, nước mắt Miêu Hoàng thượng tuôn ra, miệng không thể rên rỉ được, hoa huyết kịch liệt phồng lên rồi co rút lại, vật kia chen vào cửa tử cung trên chọc tử cung dị thường mẫn cảm khiến cho bụng dưới Miêu Hoàng thượng co giật.

“Hoàng thượng, người là của ta, ta sẽ để người vui sướng, a...” Xà Tị không chế xà hành, đỉnh xà hành duỗi ra mềm mại linh hoạt như lưỡi rắn như theo lệnh chủ nhân liếm láp miệng tử cung thậm chí nhẹ nhàng xen vào tử cung. Đột nhiên một cổ dâm thủy nóng bỏng dội lên xà hành, làm cả người Xà Tị run lên, nó phải cắn vào đầu lưỡi mới bảo trì được thanh tĩnh.

Hai cái huyết trở nên căng chặt làm Xà Tị tiến vào hơi khó khăn, nó biết được Miêu Hoàng thượng lại sắp lên cao trào nên cúi người xuống há mồm ngậm tính khí cứng rắn của Miêu Hoàng thượng tính khí tiết ra dâm dịch mùi vị ở trong miệng nó tản ra.

Đây là mùi vị của hoàng thượng, Xà Tị liếm sạch dâm dịch trên quy đầu sau đó lấy đầu ve vuốt tính khí, liếm vào linh khẩu mẫn cảm, hai cái đầu lưỡi phân nhánh kẹp lấy linh khẩu ma sát, sau đó dùng răng nanh ma sát thân tính khí, lưỡi rắn sau đó lại chen vào niệu đạo tinh tế mà đâm xuyên.

Tính khí, hoa huyết, hậu huyết ba địa phương bị người kịch liệt đùa bỡn, lưỡi vào sào huyết thần bí để hoàng đế Đại Miêu quốc thai nghén đời kế tiếp cũng đã thất thủ, hậu huyết đã sớm thành một nhục động dâm đẳng thích hợp cho xà hành thao vào.

Miêu Hoàng thượng không chịu nổi khoái cảm, nước mắt sinh lý không ngừng mà theo khóe mắt rớt xuống, khuôn mặt ửng hồng chỉ chốc lát đã đầy nước mắt, hai bên khóe miệng chảy ra nước bọt, nước bọt chảy tới cằm, lòi ra một đường chỉ bạc thật dài, cái đuôi rắn màu đen cuốn lấy lồng ngực của Miêu Hoàng thượng.

“Không... Không muốn... Ô ô... Meow meow.. A a...” Miêu Hoàng thượng bị pháp lực giữ chặt hai tay ở phía sau lưng vô lực mà nằm trên đuôi rắn, đuôi mèo nhẹ nhàng co giật run run, nhưng không làm nên chút tác dụng nào.

Trên miệng nói không muốn, nhưng thân thể cực lực nâng cao hạ thân lên để Xà Tị khẩu giao, để hai cái huyết nuốt hết xà hành, để xà hành dễ dàng thao hai huyết. Hạ thể chảy ra nước đã phân biệt không được đâu là dâm thủy đâu là dịch ruột non.

“Ây... A... Ạch...” Nhục dục đã khống chế đại não, Miêu hoàng thượng chỉ còn dư lại cảm quan thích thú sung sướng, hoa huyết và hậu huyết bị xà hành cuồng xuyên mãnh liệt, tử cung không chỉ bị xà hành mãnh liệt thao, còn bị vật gì kỳ quái liếm láp

Cho dù nửa người trên còn duy trì hình người, nhưng năng lực của Xà Tị vẫn mạnh mẽ như nguyên hình, nó nuốt trọn tính khí của Miêu Hoàng thượng, mỗi một lần nuốt sâu vào đều lợi dụng yết hầu đè ép tính khí, quy đầu kẹt ở trong cổ họng, yết hầu vừa hẹp lại vừa căng khiến Miêu Hoàng thượng bị kích thích mạnh lung tung mà kêu “mẽ ô”.

Đột nhiên, Xà Tị đưa tay đến phía trên hoa huyết đẩy ra hoa môi, đè lại hoa hạch rồi mãnh liệt mà xoa nắn, nhất thời hai huyết của Miêu hoàng thượng không khống chế được sinh ra khoái cảm không giống nhau.

“Meow.. a...” Hạ thể phun dâm thủy văng ra tứ phía, Miêu Hoàng thượng liều mạng nâng hạ thân lên tính khí cắm vào sâu trong cổ họng Xà Tị run run rồi bất tỉnh, Xà Tị thả lỏng yết hầu nuốt trọn tinh dịch của Miêu Hoàng thượng tới giọt cuối cùng.

Xà Tị vẫn mút quy đầu, mãi đến tận khi đem tinh dịch hút cạn sạch mới nhả tính khí ra, nó ngồi thẳng lên, gò má cọ cọ vào mặt ẩm ướt của Miêu Hoàng thượng không vừa lòng nói: “Hoàng thượng bắn nhiều hơn đi, Xà Tị nhất định một giọt không dư thừa ăn hết tinh dịch của hoàng thượng.”

Trong giọng nói của nó tràn ngập mê luyến nhu tình, xà hành hung tàn lần lượt thao đến cuối cùng chậm rãi mở ra gai thịt chiếm lĩnh không gian chật hẹp bên trong nhục đạo.

Nhuễn vật vẫn va chạm ma sát cái miệng nhỏ, xà hành nghiền nát miệng tử cung, Miêu Hoàng thượng mơ hồ ý thức được Xà Tị muốn làm gì, thế nhưng y cái gì cũng không làm được, đuôi rắn cuốn lấy cố định lại thân thể y khiến cho y không thể động đậy, chỉ có thể cảm giác được xà hành như đóa hoa mở ra, kẹp lại nhục đạo.

Hai cái xà hành đồng thời bắn tinh.

Tinh dịch nóng bỏng từng cỗ từng cỗ phun ra bắn vào cái miệng nhỏ xà hành không có đâm vào sâu trong tràng đạo nhưng tạo một nhuễn vật nghênh tiếp tinh dịch phun ra như suối.

Nơi sâu trong hai huyết tiếp nhận được tinh dịch gột rửa, Miêu hoàng thượng banh hai chân ra, đầu ngón chân chặt chẽ cong lên, xà hành rút cục đỉnh mở miệng tử cung tinh dịch thẳng tắp phun vào sào huyết bên trong.

Miêu Hoàng thượng giãy dụa, bị tinh dịch mạnh mẽ phun vào nên nhục đạo và tràng đạo không thể chịu đựng nổi co giật, khoái cảm ập đến làm cho y thoải mái cả người kịch liệt co giật, dâm dịch của bọn họ làm ướt dưới thân, ướt ga trải giường khắp nơi đều là chất lỏng nhơ nhớp.

Tính khí linh khẩu co rút liên hồi, tí tách chảy ra nước tiểu màu vàng nhạt, Miêu Hoàng thượng dường như dùng hết khí lực giãy dụa một chút rồi bất động, hai cái chân mềm nhũn mở rộng ra.

“A... Meow... Được rồi...Meow...” Lượng lớn tinh dịch vẫn cứ phun ra, cái bụng chậm rãi nhô lên, Miêu hoàng thượng động đậy đều có thể cảm thấy trong bụng phun trào đầy tinh dịch, y thở hổn hển nói: “... Trưởng...”

Sau mười mấy phút, những gai thịt thu lại, đuôi rắn cuốn lấy Miêu Hoàng thượng cũng buông ra, phép thuật trói buộc hai tay của Miêu Hoàng thượng cũng được giải, Miêu Hoàng thượng vô lực ngã vào trong lồng ngực của Xà Tị.

Xà Tị từ từ khôi phục hình người bình thường, vẩy rắn cũng từng mảnh từng mảnh rút đi, hai tay Xà Tị ôm lấy Miêu Hoàng thượng, vuốt phẳng những nếp nhăn trên long bào miễn cưỡng che khuất hai vai của Miêu Hoàng thượng.

Lý trí của Xà Tị nói hầu hạ xong thì nên từ trong cơ thể Miêu Hoàng thượng rút ra, nhưng về tình cảm nó lại không muốn rời khỏi thân thể của Miêu Hoàng thượng thậm chí còn muốn dùng xà hành tiếp tục đâm Miêu Hoàng thượng.

Nó không biết làm sao bây giờ, thân thể theo bản năng cứ nhẹ nhàng mà nhúc nhích ra vào, tinh dịch đầy trong hoa huyết và hậu huyết phát ra tiếng nước “Xì xì” Miêu Hoàng thượng “A.. ah” ghé vào lỗ tai nó mà rên rỉ.

Xà Tị thiếu một chút lại biến trở về thân rắn, nó gấp gấp thở hổn hển hôn lên mặt Miêu Hoàng thượng, cực lực khống chế nửa người dưới của mình biến trở về hình người, nhưng thử nhiều lần đều không thành công, xà hành thô to không theo ý của chủ nhân không chịu rời khỏi nhục đạo ẩm ướt ẩm áp, thân thể cũng không theo ý nguyện của nó không muốn biến trở về hình người, phẳng phất muốn dùng nguyên hình kéo gần khoảng cách giao phối với Miêu Hoàng thượng.

Xà Tị tinh tế xoa xoa đầu vú trên ngực của Miêu Hoàng thượng, lưỡi rắn liếm lỗ tai mèo của Miêu hoàng thượng làm cho lỗ tai run run, lông mèo ở lỗ tai mềm mại ma sát vào đôi môi của Xà Tị, Xà Tị há mồm ngậm lấy lỗ tai rồi từng chút liếm ướt cái lỗ tai, vành tai đầy đặn vừa bị liếm láp làm cho Miêu Hoàng thượng mẫn cảm co rút hoa huyết và hậu huyết, đuôi mèo cũng quấn lấy đuôi rắn của Xà Tị.

Hết phần 9.

10. Chương 10: Phần Kết

“A...” Miêu Hoàng thượng giơ cánh tay mềm mại lên ôm lấy cổ của Xà Tị. Xà Tị cúi đầu hôn lên cái miệng đang quấy rầy lỗ tai của nó.

Miệng của hai người đè ép lẫn nhau, mút bờ môi của nhau, đầu lưỡi cùng đầu lưỡi liềm chết triền miên, nước bọt hỗn hợp lại cùng nhau tuy hai mà một, chảy tới cằm của hai người cũng chảy vào trong cổ họng của hai người.

Không biết qua bao lâu, hai người mới thở hồng hộc thả đối phương ra, đầu vú bị Xà Tị xoa từ lâu biến cứng, sưng đỏ ngứa ngáy không thôi.

Miêu Hoàng thượng ưỡn ngực, chủ động đem đầu vú nhét vào trong miệng của Xà Tị, khàn giọng mệnh lệnh: “Liếm đầu vú cho trẫm.”

Lưỡi rần phân nhánh cọ xát đầu vú, Xà Tị đem cả đầu vú hút vào trong miệng, lưỡi kéo đầu vú, đem đầu vú chơi đến sưng đỏ trong suốt, nở lớn hơn một vòng trông dị thường no đủ.

Miêu Hoàng thượng đem bàn tay đến giữa hai chân, nắm chặt tinh khí mềm nhũn, tinh khí nằm trên eo vẩy rần của Xà Tị, y trên dưới tuốt động tinh khí, quy đầu ma sát vào vẩy rần.

“A... Thật thoải mái... rất thoải mái...” Đầu vú được bú liếm phát sinh ra khoái cảm làm tinh khí của Miêu Hoàng thượng rất nhanh ngẩng đầu lên, y tách ra hoa môi nắm hoa hạch xoa xoa. Miêu Hoàng thượng ngửa mặt phóng đảng rên rỉ, dâm dịch từng trận từ hạ thể chảy ra, y nói: “Xà Tị thao trẫm... A... trong bụng trẫm đều là tinh dịch của khanh... Nóng quá... Trưởng trưởng...”

Mỗi một chữ Miêu Hoàng thượng nói đều khiêu khích Xà Tị, Xà Tị xưa nay không biết khi Miêu Hoàng thượng động dục lên chính là triệt triệt để để trở thành con tiểu dâm miêu, đòi hỏi phải được thao đến sung sướng, thích tư vị bị bản tính ngập đầu.

Miêu Hoàng thượng ôm lấy đầu Xà Tị, đem nó cách xa đầu vú của mình.

Xà Tị nhìn Miêu hoàng thượng nường mi, một bên khoe miệng dâm đảng cong lên tà khí nói: “Đại Miêu quốc đòi tiếp theo có thể được sinh ra hay không trách nhiệm ngay ở trên người ái phi.”

Miêu Hoàng thượng cố ý tăng cao ngữ khí khi nói hai chữ “Ái phi” sau đó bất ngờ đẩy ngã Xà Tị, Xà Tị phản ứng cực nhanh dùng hai tay chống đỡ nửa người trên, Miêu Hoàng thượng khê mỉm cười, lưỡi kéo hai tay Xà Tị khiến nửa người trên của Xà Tị rơi vào nệm ở trên giường.

Cho dù hạ thân cắm vào hai cái xà hành to dài, Miêu Hoàng thượng vẫn cứ dùng hai tay chống ở trên bả vai của Xà Tị. Y từ trên cao mà nhìn xuống đôi mắt màu lục bích của Xà Tị, dương dương tự đắc dựng thẳng đuôi mèo lên tiết lộ giờ khắc này tâm tình y rất là vui thích.

“Trẫm muốn có người nối dòng dõi không dễ, ái phi có hai cái xà hành trẫm sẽ không khách khí trưng dụng... ah.. a... nhưng trẫm vẫn rất chờ mong ái phi một ngày nào đó có thể mặc vào phượng bào... màu đỏ... A. ah... Rất xứng với khuôn mặt đẹp của ái phi... A.ah..”

Miêu Hoàng thượng vừa nói vừa dùng một cái tay ngăn chặn vai Xà Tị, dùng tư thế cười mà lên lên xuống xuống ma sát hai cái xà hành, hạ thể mỗi lần hạ xuống đều làm vô số trọc dịch dơ bắn chảy ra, nhưng một cái tay khác nắm chặt tinh khí quay về eo của Xà Tị tự an ủi.

Thể lực của Miêu tiên làm sao có khả năng bởi vì một hồi tính sự mà chịu không nổi, vô lực, suy yếu, mềm nhũn những điều đó chỉ là tạm thời, một lát sau lại phục hồi thể lực dụ dỗ đối phương.

“Hoàng thượng, Xà Tị sinh là ám vệ của người, chết cũng là ám vệ của người.” Xà Tị đỡ cánh móng của Miêu Hoàng thượng lên, nâng cao thân rắn, sau đó tàn nhẫn mà đem Miêu hoàng thượng đè lên xà hành.

“Xuẩn xà... A a a...” Miêu Hoàng thượng mới mắng ra hai chữ, xà hành lại tàn nhẫn đâm xuyên tiến vào trong hai cái huyết, gai thịt đâm tàn bạo vào bên trong tràng bích, một cái thao mở miệng tử cung, một cái

thao tiến vào thật sâu trong tràng đạo. Miêu Hoàng thượng thoải mái đến rít gào, nước mắt nước bọt đồng thời chảy ra, tính khí nằm trong tay cương cứng đến sung huyết.

“Thuộc hạ sẽ thao đi vào...” Xà Tị cắn răng, gương mặt âm nhu chảy đầy mồ hôi, nói tiếp: “Xà hành sẽ thao nát hoàng thượng...”

Xà hành duỗi ra những gai thịt thật dài diên cuồng liếm láp hai huyết của Miêu Hoàng thượng làm Miêu Hoàng thượng cả người co giật, khoái cảm mãnh liệt khiến cho y vô ý thức duỗi chân, cao trào thống khổ làm y khàn giọng mèo kêu, sau đó cả người mềm mại ngã trên lồng ngực Xà Tị.

Xà Tị khổng chế gai thịt để không làm thương tổn được Miêu Hoàng thượng, đuôi rắn vịn vẹo ôm lấy cạnh đầu giường, xà hành màu đỏ tươi tàn nhẫn thao hai cái huyết động, hai cái tay chăm chú xoa nắn đôi mông của Miêu Hoàng thượng.

Long bào màu vàng óng ánh từ lâu dính đầy dâm dịch của bọn họ, hành y đen nhánh cũng vô cùng ngổn ngang lộn xộn, trong ánh đèn mờ nhạt một vàng một đen quấy quít làm nổi bật thân thể hai người giao triền.

Ở phòng ngoài Miêu Vương gia nhìn chằm chằm Laptop trên màn hình là cảnh tương triền giữa miêu mỹ nam và mỹ nhân xà, rốt cục không nhìn được nhắc tay che mắt.

Cùng y đồng thời nằm nhoài trên ghế salông Ông Nghia Thăng lắc lắc cái đuôi cầu vui sướng nói: “Mèo đều thích cười lên người khác hay sao?”

“Cút!” Miêu Vương gia lấy móng vuốt đẩy cái mặt chó lông xù của Ông Nghia Thăng ra.

Ông Nghia Thăng không chút giận dữ vươn đầu lưỡi lớn liếm lên mặt mèo đáng yêu của Miêu Vương gia nói: “Ta yêu thích ánh mắt khi người cười lên người ta.” Rõ ràng là ánh mắt cao cao tại thượng, vẻ mặt ngạo khí bức người nhưng phía dưới ngậm lấy côn thịt của hắn, đáng tiếc hắn không có hai cái côn thịt không thể như Xà Tị đồng thời thao hai cái huyết động.

“Cút!” Miêu Vương gia nghe xong những lời này, đứng dậy rồi lập tức nhảy lên lấy móng vuốt đem Ông Nghia Thăng đập xuống sô pha.

Ông Nghia Thăng liên tục lăn vài cái, hắn giữ vững thân thể, lập tức nhào lên ghế sô pha phát ra tiếng kêu “Nghen ngào nghen ngào” đáng thương, gương mặt chó anh tuấn bởi vậy trở nên vô cùng đáng thương.

“Hừ!” Miêu Vương gia lạnh rên một tiếng, đem Laptop chuyển qua chỗ khác, dùng Laptop ngăn mặt chó đáng thương của Ông Nghia Thăng, sau đó ngồi xổm ở trước máy vi tính xách tay, đem hình ảnh lúc này ẩn đi rồi lại mở ra game “Bắt cá đạt người” chơi game, đứng đầu bảng của trò chơi “Bắt cá đạt người” là tên của Ông Nghia Thăng.

Làm một con mèo chơi trò “Bắt cá đạt người” lại chơi thua một con chó quả thực là vô cùng nhục nhã, bản vương nhất định phải mạnh mẽ đem con chó này giẫm xuống phía dưới đi!

Trong khi theo dõi hoàng huynh tuần mỹ bị thao đến không thể khép được hai chân, tính khí bản không biết bao nhiêu lần, hoa môi sưng đỏ mở ra, hoa huyết cũng lỏng lẻo mở lớn cuộn cuộn không ngừng chảy ra tinh dịch, miệng hậu huyết không hề co dãn nhưng cố gắng co rút miệng huyết lại vẫn để chảy ra từng luồng từng luồng tinh dịch.

Nửa thân dưới là thân rắn, xà nhân phun ra lưỡi rắn đảo qua gương mặt mèo, đuôi rắn quấn lấy thân thể của miêu nhân, chóp đuôi quấn lấy cái đuôi mèo phờ phạc của miêu nhân.

Miêu Vương gia cúi đầu, lỗ tai mèo cụp xuống, vẻ mặt lo âu thở dài một hơi.

Xà là loài đẻ trứng, vạn nhất hài tử di truyền như Xà Tị y rất lo lắng người thừa kế đời tiếp theo của Đại Miêu quốc sẽ là một con rắn, vạn nhất hài tử lại di truyền thể chất đặc thù của hoàng huynh.

Xà Hoàng Đế giữa hai chân có hai cái JJ, hai cái huyết động.

Miêu Vương gia tưởng tượng một hồi ra hình ảnh kia, không nhìn được kêu rên một tiếng ôm lấy đầu.

Đại Miêu quốc tiền đồ đáng lo a!

Kết thúc.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/dac-dien-ve-xa-quy-phi>